

30th March 1964]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தம்முடைய நாட்டிலே ஜனநாயக ஆட்சி நிலவுகிற காரணத்தினால் அந்நிய நாட்டாளுக்காகப் பரிந்து கொண்டு பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத் என்று சொன்னாலும் நாம் பொறுமையாக இருக்கிறோம். இதேபோன்று பாகிஸ்தானில் யாராவது ஒருவர் 'பாரதம் சிந்தாபாத்' என்று சொன்னால் அவரை உடனே சுட்டுக் கொன்றிருப்பார்கள். ஒருவரையாவது வைத்திருப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். நாம் ரொம்பவும் பொறுமை காட்டி வருகிறோம். அதனால்தான் உண்மைக்குப் புறம்பாக மக்களிடத்திலே சொல்லி இந்த நாட்டிற்குத் துரோகம் செய்யக்கூடிய வகையில் ஒரு கட்சி இயங்குகிறது என்றால் அதன் மீது கண்டிப்பாகச் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது இங்கேயுள்ள முஸ்லிம் லீக்கைச் சார்ந்தவர்கள் பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் இங்கேயும் பாகிஸ்தான்—இந்தியா என்ற கலவரத்தை உண்டாக்கவிரும்புகிறார்களா?

VIII.—EXPUNCTION OF OBJECTIONABLE MATTER

Mr. DEPUTY SPEAKER : I wish to make an announcement to the House. The hon. Member Sri V. Krishnamoorthy, in the concluding portion of his speech to-day has used some undignified words against the Ministers. I consider them undignified and order the expunction of that portion from the official report of the proceedings of the House.

VII.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 19 OF 1964)—cont.

* **திரு. சி. வெ. வேலப்பன் :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறும் விவாதத்திலே நானும் கலந்து கொண்டு எனது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முற்படுகிறேன். நாங்கள் பேசும்போது பல குறைபாடுகளை எடுத்து சொல்லுகிறோம். அந்தக் கருத்துக்களைக் குறிப்பு எடுப்பதோடு நின்று விடாமல் அவைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல குறிப்பிடப்பட்ட குறைகளின் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்ன, அவற்றின் விளைவு என்ன என்ன என்பது பற்றியெல்லாம் எழுத்து மூலமாகச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் நல்ல பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள். இங்கே திருவள்ளூர் பட்டின் அடியில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் வாசகத்தைப் பார்க்கும்போது என் போன்றவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ சரியான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாமல்

[திரு. சி. வெ. வேலப்பன்] [30th March 1964]

இருந்தாலும் இப்பொழுது அதை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவிலே அது இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குறிக்கோள் நம் முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முன் வருகிறார்கள். ஆனால் அதைச் செயலாற்றுவது அமைச்சர் அவை; செயலாற்றுவதில் தவறுதல் இருந்தால் அது அமைச்சர் அவையைச் சேர்ந்தது. உறுப்பினர்களைச் சேர்ந்தது அல்ல. அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறும் கருத்துக்களையும், குறைகளையும் தீர விசாரித்து அதற்கான ஆலோசனைகளைச் செய்து திட்டங்களை மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இனி மேலாவது அப்படிப்பட்ட காரியங்களைக் குறிக்கும் ஏடுகளை இந்த மன்றத்தின் மேசை மீது வைக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படும் நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும் முயற்சிகளும் ஏட்டளவிலே கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கொடுக்கப்படும் அத்தனையும் உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகள் என்று குறிப்பிட முடியும். அப்படி இந்த அமைச்சர் அவை மீது குற்றம் சாட்ட முடியும். உதாரணமாக 1951-ஆம் ஆண்டு சேலம் ஜில்லா, ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி என்று ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதில் இருந்து ஒரு குறிப்பினைப் படிக்க முன் வருகிறேன். “காவேரியின் இடது கரை நாமக்கல் தாலுகாவில் ராஜா வாய்க்காலின் தலைப்பில் மதகு வசதி கிடையாது வருஷம் தோறும் காவேரியில் கொரம்பு அடைத்து இந்த வாய்க்காலுக்கு ஜலம் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. கொரம்பு அடைப்பதற்கு மிக்க செலவும், அகால வெள்ளத்தால் அணைக்குச் சேதமும், அணை சீர் அமைக்கப்படும் வரையில் வாய்க்காலில் ஜலக் குறைவும் இருந்து வந்தன. இவற்றை நீக்க நமது ராஜ்ய சர்க்கார் காவேரி நதிக்குக் குறுக்கே ஒரு நிரந்தர அணையைக் கட்டி ராஜா வாய்க்காலுக்கு மதகு அமைக்க 1947-ம் ஆண்டில் உத்தரவிட்டார்கள். மேற்படி வேலை 1949-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. இதற்குத் திட்டமிட்ட செலவு ரூபாய் 8,64,190 மிராச்தார்கள் கொடுத்துதவிய தொகை ரூபாய் 1,67,833. இதனால் பாசன வசதி அளிக்கப்பட்ட நிலங்களின் விஸ்தீரணம் 6,000 ஏக்கர். புதிதாகப் பாசன வசதி அளிக்கப்பட்ட நிலங்களின் விஸ்தீரணம் 500 ஏக்கர்” என்ற குறிப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே புதிதாக பாசன வசதி பெற்ற நிலங்கள் 500 ஏக்கர் என்று கொடுக்கப்பட்டு இருந்தும் இன்று வரை ஒரு ஏக்கருக்காவது பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லவோ இல்லை. ஆகவே இந்தக் குறிப்புகள் உண்மைக்குப் புறம்பானவை என்று கூறுகிறேன். பர்மிட் கொடுக்காதது மட்டுமல்ல, உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அணைக் கட்டி திறந்து வைக்கப்படும் என்று அமைச்சரால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை நம்பி தண்டோரா மூலம் அறிவிக்கப்பட்டதை நம்பி அந்தப் பகுதி மக்கள் செயல்பட்டார்கள். ஆனால் சரியானபடி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவில்லை. அதனால்

30th March 1964] [திரு. சி. வெ. வேலப்பன்]

அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் தண்டத் தீர்வை கொடுக்கும் தீர்ப்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே மாதிரி மற்ற மாவட்டங்களுக்கு உத்தரவு பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் இல்லை. பம்பு செட்டுகளுக்கு நீர் கொடுப்பது சம்பந்தமாக 28-5-1958-ல் ஒரு உத்தரவு அரசாங்கம் போட்டது. பிறகு 1962-ல் போட்ட உத்தரவில் அது சம்பந்தப் பட்ட விஷயம் மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது. பர்மிட் கொடுக்கும் நிலை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே காவேரியில் நெருஞ்சிப் பேட்டை என்ற இடத்தில் ஒரு அணையைக் கட்டி, வெள்ள காலத்தில் கிடைக்கும் அதிகத் தண்ணீரைத் தடுத்து அதை அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேளாண்மைத் துறை, நீர்ப் பாசனத் துறை இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்களில் ஒரு துளித் தண்ணீர் கூட வீணாகாமல் உபயோகிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட வகையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். குறிப்பாக இப்பொழுது பொதுவாகச் சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் என் தொகுதி சம்பந்தமான சில விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டு அதன்பிறகு சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தரங்கம்பாடியில் சமுத்திரக் கரை ஓரத்தில் குடி தண்ணீர்க் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத் தால் செய்ய முடியவில்லை. மத்திய சர்க்கார் திட்டத்தின்கீழ் செய்யலாம் என்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் ஏழு வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னமும் அந்தப் பகுதியில் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது என்றால் எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டுத்தான் என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே கூடிய சீக்கிரத்தில், வெளியிடங்களில் இருந்து நாகப்பட்டினத்திற்குக் குழாய் மூலம் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல் தரங்கம்பாடியிலும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தரங்கம்பாடியில் எங்கும் உப்புத் தண்ணீர்தான் இருக்கிறது. ஐந்தாறு மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து பம்பிங் ஸ்கீம் வைத்து நல்ல தண்ணீர் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இரிகேஷன் குமாஸ்தா என்று தஞ்சை ஜில்லாவிலே கிட்டத்தட்ட 200 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை கென் ஆற்காடு போன்ற விவசாயம் செய்யும் இடங்களில் அவர்கள் முழுக்க முழுக்க இஞ்சினீயர்கள் செய்யும் திட்டங்களில் ஸ்கெட்ச் போடுவது போன்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான சம்பளம் இல்லை. அவர்களை ரெகுலரைஸ் பண்ணாமல் எந்த நிமிஷமும் போகச் சொல்லக்கூடிய முறைதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சரியான ஊதியமும் கிடையாது. ஆகவே அவர்

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] 30th March 1964]

களுடைய நிலையைப் பற்றி உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போல ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் காங்மென் என்றும், மேஸ்திரி என்றும் ஒரு சிலர் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நான் எல்லாம் வெய்யிலிலே இருந்து கொண்டு ரோடுகளை நல்ல முறையிலே காப்பாற்ற பணியாற்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் கடைநிலை ஊழியர்களை விடவும், தலையாரி வெட்டி அவர்களை விடவும், ருறைந்த வருவாய் பெற்று வருகிறார்கள். இவர்களையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் கான்பிரன்ஸுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் போய் வந்தார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனை பற்றி பல அங்கத் துணர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒன்று அவர்களை வாழ்விக்க வேண்டும். அல்லது அவர்களை நீக்கிவிட வேண்டும். இரண்டில் ஒன்று உடனடியாகச் செய்தாக வேண்டும். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து ஆட்சி வந்தபிறகு அவர்களுக்கு ஏராளமான வேலைகள், ஒரு நாள் கூட ஓய்வு கிடையாது. ஊரில் உள்ள பாக்கி சாக்கிகளை எப்பாடு பட்டாவது வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு வருகிறது. இன்றைக்கு எல்லாம் அவர்களுக்கு ரூபாய் ஐந்தோ என்னவோ கூடக் கொடுக்கிறார்கள். இதையே எடுத்துவிட்டு ஏதோ சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போலக்ளூப் ஆப் வில்லேஜ்களாக சேர்த்துப் போடப்போவதாக முன்பு சொன்னார்கள். 'அது என்ன ஆயிற்று?' என்று கேட்டால் 'பரிசீலனையில் இருக்கிறது' என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது இத்தனை ஆண்டுகளாகப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக்க வேண்டும் என்று கேட்டால், 'அவர்கள் பகுதி நேர வேலை செய்கிறவர்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியூர்களுக்குப் போகவேண்டுமென்றாலும், தாசில் தாரிடமோ கலெக்டரிடமோ லீவ் வாங்கிக்கொண்டு தான் வெளியூர் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட 'அனாமலி' யெல்லாம் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தனியார் துறையிலே நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று, நான்கு மாதங்களாகச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதை நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பார்வைக்கு நான் கொண்டு வந்தேன். பிறகு, இருபது எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கையெழுத்துப் போட்டு அவர்களிடம் ஒரு மெமொரான்டம் மாதிரி கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால், முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் ஏதாவது சொல்லுவார்கள் என்று நாங்கள் நினைத்தோம். அது பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் தரமும், ஆசிரியர்களின் நிலைமையும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால், அதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு எந்த வகையில்

30th March 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

அரசாங்கம் நிவாரணம் அளிக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பதிலில் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளையெல்லாம் இப்பொழுது யூனியனிலே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு, அவற்றிலே கப்பி போட்டாலும் பிறகு மெயின்டென்ஸ் பண்ணுவது கிடையாது. சாதாரணமாக மண் ரோடாக இருந்தாலே போதும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில், கப்பி போட்டுவிட்டு மெயின்டென்ஸ் பண்ணுது முறையில் இருக்கும் போது கேட்டால், 'இதிலே பஸ் போனால்தான் ஹைவேஸ் இலாகா வினர் எடுத்துக்கொள்வார்கள்' என்று சொல்லப்படுகிறது. பஸ் ரூட் வருகிறதா என்று பார்த்தால், பஸ் கம்பெனிக்காரர்கள் ஒருவரும் கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இருப்பதன் காரணமாக, பஸ் ரூட் வருவதாக இல்லை. குறிப்பாக நல்லடைக்கு ஏழு வருஷமாக பஸ் ரூட் வராத நிலை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஹைவேஸில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, கப்பி போட்டும் கறுப்பு ஹெல்லி போட்டும் பஸ் வரவில்லை, ஹைவேஸிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இம்மாதிரி சின்னச் சின்ன பிரச்சனையெல்லாம் நாம் உடனடியாகத் தீர்க்காவிட்டால் அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் ஏற்பட முடியாமல் போகும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவும், பஸ் ரூட்கள் திறக்கப்படுவதற்குமான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே மாதிரிதான் ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் சரியாக நடந்து கொள்வது இல்லை என்ற குறையும், மருந்துகள் கிடையாது என்கிற குறையும் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையாகப் பாட்டுடக் கூடிய நல்ல டாக்டர்கள் மருந்துகளைச் சீட்டில் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் இல்லாத மருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில், 'மருந்தை வாங்கிக்கொண்டு வாருங்கள்' என்று நல்ல முறையில் சொல்கிறார்கள். ஆனால், வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள வருகிறவர்களில் சிலர், "வாரிப்பணத்தில் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியை நடத்துமப்போது, எங்களை மருந்து வாங்கிவரச் சொல்கிறீர்களே" என்று சொல்லி, வைத்தியம் செய்துகொள்ள வருகிறவர்களுக்கும் அங்குள்ள டாக்டர்களுக்கும் சன்டை ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலைமை எல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நாம் மக்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து கிட்டத்தட்ட மூன்று மைல்களுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கிற திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, கிராமங்களில் ரூரல் டிஸ்பென்ஸரியென்றும், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஆஸ்பத்திரி என்றும் பல நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்கெல்லாம் நாம் உடனடியாக மருந்து கொடுக்காவிட்டால் அவர்களுக்குரிய வேலையை அவர்கள் எவ்வாறு செய்ய முடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [30th March 1964]

சிறு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருந்தது. சாதாரணமாகவுள்ள வேலைகளையே அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. ஏரிக்கு மதகு சீர்செய்யப்பட வேண்டுமென்றாலும் அல்லது வேறு பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றாலும், அவர்கள் கல்கட்டர் உத்தரவு வரவேண்டும். இன்ஜினீர் உத்தரவு வரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்குமானால் இந்த உத்தரவுல்லாம் வந்து அவர்கள் எப்பொழுது வேலையைச் செய்து முடிப்பது? ஆகவே, ஏற்கனவே இருந்தது போல், பி.டபிள்யூ.டி. இடமே இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து அவர்களே உடனுக்குடன் இத்தகைய திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ந. பா. செங்கோட்டுமேலு : சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று முன்பு இந்த மன்றத்திலே நான் பேசியபோது, “தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பஸ்ஸுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது, ஆனால் அரசாங்கம் நடத்தும் பஸ்களில் 100 ரூபாய்க்குக் குறைவாகத்தான் வருமானம் வருகிறது, இதற்குக் காரணம் என்ன? என்று கேட்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, நான் கொடுத்த புள்வி விவரம் சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சேலம் மாவட்டத்தில் எனக்குத் தெரிந்த பஸ் ஆபரேடர் நடத்தும் பஸ் கம்பெனியில் பல பஸ்களில் 200 ரூபாய்க்கும் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் சொன்னது என்ன வென்றால், “லாங் டிஸ்டன்ஸ்” பஸ்ஸில் 300 முதல் 400 ரூபாய் வரை வருமானம் வருகிறது. சென்னை நகரத்தில் ஓடும் பஸ்களைப் பொறுத்த வரையில் ரூபாய் 150, 170 வருமானம் வருகிறது. Peak-hour Service இல் வருகிற அளவுக்கு Schedule Service இல் வரவில்லை” என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. ந. பா. செங்கோட்டுமேலு : அமைச்சர் அவர்களே, “லாங் டிஸ்டன்ஸ் பஸ் ஸர்வீஸில் 300 முதல் 400 ரூபாய் வரை வருகிறது” என்று சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவர்களும் பல லாங் டிஸ்டன்ஸ் பஸ்களை வைத்து ஓட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பஸ்களை என் தேசியமயமாக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. நாமக்கல்விலிருந்து சேலம் 35 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அந்த பஸ்ஸில் அவர்கள் ரூபாய் 1-5-0 கட்டணம் வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்தக் கட்டணத்தை ஒரு ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆபரேஷன் காஸ்ட் அதிகமாகிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டு இங்கே 25 ந.பை. இருந்த கட்டணத்தை 36 ந.பை ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே ரூபாய் 1-5-0 என்று இருந்த கட்டணத்தை ரூபாய் 1-00 ஆகக் குறைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிச் கட்டணத்தைக்

30th March 1964]

[திரு. ந. பா. செங்கோட்டுவேலு]

குறைத்துக்கொண்டிருந்தும் பஸ் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆபரேஷன் காஸ்ட் அதிகரித்தாலும், இருபது; முப்பது ரூபாய் அளவிலே லாபத்தில் குறையுமே தவிர, அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கட்டுபடியாகாமல் இருக்க முடியாது. ஆபரேஷன் காஸ்ட் அதிகமாகிவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக எந்த ரூட்டையும் ஸரண்டர் செய்ய முன் வர மாட்டார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒருசில ரூட்களை அவர்கள் ஸரண்டர் செய்திருந்தாலும், சில அன் இகனமிக் ரூட்களை ஸரண்டர் செய்திருப்பார்களே தவிர, மற்றபடி எந்த ரூட்டையும் சரண்டர் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஸ் கட்டண உயர்வுக்கு அரசாங்கம் ரூபாய் 1-5-0 அளவுக்கு அனுமதி அளித்திருந்தாலும், அங்கே ஒரு ரூபாய் கட்டணத்திலேயே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை ரூபாய் 1-8-0 அளவுக்குக் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் 200 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய்க்கு அதிகமாக வருமானம் வரக்கூடும். இப்பொழுது நாளொன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் அவர்களுக்கு வருமானம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இன்னும் அதிகப்படியாகக் கட்டணம் விதித்து, அதிக லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்குத் தனியாருக்கு ஏன் அரசாங்கம் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கேள்வியாகும், எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு பஸ் ரூட் ஒரு லட்சம் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரைக்கும் மதிப்பு உள்ளதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ரூட்களில் இன்றைக்கு அவர்கள் ஏராளமான லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நல்ல வருமானம் தரக்கூடிய ரூட்களை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தினால் கிட்டத்தட்ட நாம் பல கோடி ரூபாய்களை அந்தத் துறையிலே பெற முடியும், வரி விதிப்பிலிருந்துகூட நமக்கு விலக்கு அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது சேலத்திலிருந்து திருச்சிக்கு அதிகப்படியான பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. 35 எம்ல் தூரமுள்ள சேலம்-நாமக்கல் இடையிலே தினம் 100 பஸ்கள் போய் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. 100 லாரிகள் போய் வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 18 அடிக்குக் குறைவான இடமும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நெடுஞ்சாலைக்கு இரு புறமும் ஏகப்பட்ட இடம் இருந்தாலும், அங்கு என்க்ரோச்மென்ட் இருப்பதால், குறைந்த அகலமுள்ள பாதைதான் இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 60 அடி அகலமாவது நெடுஞ்சாலைக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு அதை அகலப்படுத்தினால்தான், அங்கே போக்குவரத்து நெரிசல் குறைய வாய்ப்புகள் இருக்கமுடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற

[திரு. ந. பா. செங்கோட்டுவேலு] [30th March 1964]

விரும்புகிறேன். இருதாறு ஆண்டுகளாக இந்த நாடு அடிமைப் பட்டு இருந்தபோது கொடிய பஞ்சத்தால் பத்து லட்சம் பேர்கள் இறக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. சதந்திரம் அடைந்து பதினேழு ஆண்டுகளில் உணவு இல்லாமல் ஒருவன் இறந்தான் என்ற பெயருக்கே இடமில்லாமல் வேகமாக முன்னேறியிருக்கிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மன்றத்தில் வள்ளுவர் படம் காட்சி அளிப்பது மிக மிக மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

நம்முடைய நாடு, குறிப்பாக தமிழ்நாடு, புதிய புதிய திட்டங்களை வகுத்து முன்னேறியிருக்கிறது என்றால், ஆழ்கடல் துறைமுகம் வந்தவுடன் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு அடிகோலியிருப்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. சேதுசமுத்திர திட்டத்திற்காக இந்த வைக்கப்பட்டு ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே ஒரு பருகி பணம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு இருப்பது நல்ல அறிகுறியை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பல துறைகளில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது என்னுடைய புதிய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விலைவாசி கூடுகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்கிறோம். விலைவாசி கூடினாலும் வாங்கும் சக்தி ஒரு சிலருக்கு இல்லையேயொழிய பலர் வாங்கும் சக்தி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். வாங்கும் சக்தி அற்றவர்களுக்கு நாம் குறைந்த விலையில் பண்டங்களைக் கொடுக்கத் திட்டமிட வேண்டும். இன்னும் என்னுடைய சொந்தக் கருத்து மத்திய சர்க்காரில் இருந்து 2 கோடி மான்யமாகவே பெற்று இதைக்கொண்டு மக்களுக்கு இன்றியமையாத பொருள்களை மலிந்த விலையில் விற்று உதவ வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். மற்றொரு கருத்து பல இலாகாக்களைப் பொறுத்த வரையில் வசூலாகவேண்டிய பணம் பல கோடிக்கணக்காக நிற்கிறது. அவைகளைச் சற்று துரிதப்படுத்தி வசூல் செய்தால் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு குறைந்த விலையில் எல்லாப் பண்டங்களையும் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அப்படியே இல்லாவிட்டாலும் கூட நம் மாகாணத்தில் மக்களின் நன்மைக்கு லோன் ஏற்பாடு செய்து இரண்டு கோடி வசூல் செய்து பண்டங்களை வாங்கி பாட்டாளிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விலைவாசி ஏற்றத்தைச் சமாளிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் இருக்கின்றன. மலைகளில் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா உள்ள காலி நிலங்களில் காப்பி, கொக்கோ, தேயிலை, எலக்காய், ரப்பர் போன்றவைகளை பயிரிடவேண்டும். இன்னும் நிறையக் காலி இடங்கள் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அங்கே எல்லாம் மேலே கண்ட பயிர்களை பயிரிட்டால் இன்னும் நிறைய அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாரின் கொலாபரோஷனோடு விவசாயம் செய்ய வேண்டு

30th March 1964] [திரு. சி. பொன்னுசாமி]

மென்று கேட்டோம். முடியாது என்றால் வேறு முறையில் சர்க்கார் செய்யப் போகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் அல்ல. தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கே முக்கியமானது இத்திட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக எங்களுடைய பகுதியில் கோரம் பள்ளம் குளத்தின் மூலம் 4,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனம் ஏற்படுகிறது. இதில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெள்ளம் வரும்போது சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் ஸ்டாண்டிங் கிராப் அழிக்கப்படுகிறது. அப்படி ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, அதை உடனடியாகத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். 1,70,000 ரூபாய் செலவில் இருக்கும் திட்டத்தை உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டும். தூத்துக்குடியில் சேரும் மூன்று பிரதான ரோடுகளை இருதூறு அடிக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகம் ஒரு மீன் பிடி துறைமுகம். ஆழ்கடல் மீன்பிடி துறைமுக வேலை இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. இதுபோக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாவது நார்வேஜியன் ஒத்துழைப்பைக்கொண்டு இன்னும் எத்தனை லட்சம் டன் அதிகப் படியாக மீன் பிடிக்க வழியேற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நாராயணன் : சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு வரும் மசோதாவின் பொதுவிவாதத்தில் நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். நமது அரசாங்கமானது ஆசிரியர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுத்திருப்பதாகவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பெருமளவுக்கு போக்கி இருப்பதாகவும் எனக்கு முன் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆசிரியர்கள்தான் இன்று வெகுவாக நாட்டில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வுக்கேற்ற வசதியை அரசாங்கம் செய்து தரவில்லை என்று சொல்ல முன் வருகிறேன். அதுவும் இப்போது அரியலூர் வட்டத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் எட்டு ஆசிரியர்களை விட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் அமைச்சரிடத்தில் ஒரு கேள்வி போட்டேன். அட்ஜஸ்ட் பண்ணலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. ஆசிரியர்கள் “நாங்கள் வாழ்வதா சாவதா” என்று லெட்டருக்கு மேல் வெட்டர் எழுதுகிறார்கள். இப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே உள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எந்தவகையில், எந்த அடிப்படையில் ஏற்படுத்துவது என்று நமது அரசாங்கமானது முன் எச்சரிக்கை இல்லாமல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் பஞ்சாயத்து யூனியனை ஏற்படுத்திவிட்டது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் தொகுதியில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்திற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அஸ்திவராக் கல்

[திரு. இரா. நாராயணன்] [30th March 1964]

நாட்டினார்கள். அந்த பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தும் இன்றைய தினம் அதை மூடிவிட்டார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து கட்டிடத்திற்கு மட்டும் வருஷத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றைய தினம் அதை மூடிவிட்டு ராமநத்தத்திற்கு மாற்றுவதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர் பல விஷயங்களை, தம் மனத்தில் பட்ட விஷயங்களைச் சட்டமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறினார்கள். சென்னை பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த அளவில் குறைந்தது? நயா பைசா என்று இருந்ததை, பத்து நயா பைசா என்று உயர்த்தியிருப்பதை மக்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்றே எங்களைப் போன்றவர்கள் நம்புகிறோம். பல பிரச்சினைகளை வைத்து நாம் இன்றையதினம் அந்தத் துறையில் பல செலவுகளை ஏற்று கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்விச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். ஆகவே பெரிய பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்றுவது என்றால் அதற்கு ஆகும் செலவைச் சரிகட்ட நாம் தயங்கக் கூடாது. நம்முடைய நிதி வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கான திட்டங்களை இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வார்களானால் அது நம்முடைய நாட்டுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் லட்சக்கணக்கானவர்கள் பாகிஸ்தானில் இருந்து அகதிகளாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அகதிகளுக்கு எல்லாம் நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் ஒரு சிலர் பிரிவினைக் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசுவது மக்களுக்கு நன்மை அளிக்காது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி வரக்கூடிய மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் வாழ்வு கொடுக்கவேண்டும். அந்த வகையில் கொஞ்சம் வரிகளைப் போடுகிறோம். சிறிது பஸ் போக்குவரத்துக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்துக் கொண்டு இருந்தால் அது நாட்டுக்கோ நமக்கோ நல்லதல்ல.

நமது மதிப்புமிக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து விடுவார்களேயானால் நிச்சயமாகச் செய்துதான் தீருவார். அவருடைய மனதில் அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நிச்சயமாக மானியம் கிடைக்குமென்ற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி ஒருசில

30th March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இடங்களில் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைமுகமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே நல்ல முடிவு எடுப்பார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக சட்டசபையிலே எந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கூறினாலும் நம்முடைய அமைச்சரவையும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைப்பற்றி இந்த சட்டசபையில் ஐந்தாறு தடவை கூறியிருக்கிறேன். சுதந்திரம் அடைந்து 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இன்னும் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் இருப்பது நல்லதல்ல. நம்முடைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் இது பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நாட்டிலே குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையே இல்லையென்ற நிலையில் 'காம்ப்பாக்ட் ஸ்கீம்' ஆக உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியைப் பற்றிப் பல முறை இந்த மன்றத்தில் விளக்கிச் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆயினும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க மறுக்கிறார்கள். கேரளத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஆந்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், கர்நாடகத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கெல்லாம் இந்தியைக் கட்டாயமாக வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இளகிய உள்ளம் படைத்தத் தாய் என்ற முறையிலே நம்முடைய பிள்ளைகள் எல்லாம் படித்து அறிவைப் பெற வேண்டுமென்ற வகையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டும். மாணவர்களைக் கெடுக்கக்கூடிய வகையில் பேசக்கூடாது என்றும், தாய் என்ற முறையில் பேச வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்ப்ளாய்மென்ட் பிராப்ளம் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறது. படித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கான சூழ்நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பல பேர் இந்தி தெரியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபை நடக்கும் காலத்திலாவது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இந்தி கற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்தவரையிலே 'கேட்'யிலே இருப்பவர்களுக்கு, 'லிப்ட் மான்' களுக்கு 100 ரூபாய்க்கும் குறைவாகச் சம்பளம் இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிக்கு உள்ளே போகவேண்டுமென்றால் 5 ந.பை கொடுத்துவிட்டால் விட்டுவிடுகிறார்கள். அதற்கு மாறாக ரயில்வே ஸ்டேஷன்களுக்குள் போக 10 ந.பை கொடுத்து டிக்கட் வாங்குவதைப் போல, ஆஸ்பத்திரிக்குள் 5 ந.பை,

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [30th March 1964]

கொடுத்து டிக்கட் வாங்கி உள்ளே போக ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. சி. மாணிக்கம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஹூர் தொகுதியில் ஓட்டப்பட்ட கிராமத்தில் 23 பேர் பிளேக் நோயால் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களிலே நான்கு பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று தபால் வந்திருக்கிறது. அந்த பிளேக் நோயைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதன் காரணமாக பிளேக் நோயால் நான்கு பேர் இறக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 9-3-1964-ம் தேதியன்று இந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த நோய் பரவாமல் தடுப்பதற்கு இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து மேலும் பிளேக் நோய் பரவாது தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி ஹரிஜன மக்களுடைய குறைகளைப் பற்றி இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாகத் தரிசு நிலங்களில் ஹரிஜன மக்கள் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இன்று அவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் சொந்தம் என்ற வகையில் எந்தவிதமான பட்டாவும் கொடுக்கவில்லை. எங்களுக்குச் சொந்தமான அமைச்சரிடம் எழுதிக் கொடுத்தும் அவர் என்ன செய்தார் என்று தெரியவில்லை. அங்கு குளகம்பட்டி என்ற கிராமத்தில் இருக்கிற ஒரு கணக்குப்பிள்ளை ஒரு நல்ல காரியம் செய்தார். அவர் 10, 12 ஹரிஜன மக்களை அழைத்துப் போய் தனிப்பட்ட ஆளிடம் பாண்ட் எழுதிக் கொடுத்து கரவை மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தார்.

என்னுடைய தொகுதியில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரி இல்லை. திருப்பத் தூருக்கு அல்லது சேலத்திற்குத்தான் போகவேண்டும். ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள தாய்மார்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் மரப்பூர் என்ற இடத்தில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னுடைய தொகுதியில் பாப்பஞ்சட்டப்படி என்ற இடத்தில் ஹரிஜன சேரி தீயால் வெந்தது. 35 மைல் தூரத்திலிருந்து தீயணைக்கும்படை வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஹூரில் ஒரு தீயணைக்கும் படையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

*** திரு. ஆ. தியாகராஜன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஒரு மாத காலமாகச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்ட மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் அவரவர்

30th March 1964] [திரு. ஆ. தியாகராஜன்]

களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றிய குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். பேசுவதோடு மட்டுமல்லாமல் கேள்வி மூலமும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் எந்த அளவுக்கு சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. கனம் மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையின்படி சட்டமன்றத்தில் பேசிய பேச்சுக்களை எல்லாம் தொகுத்து, அந்தந்தப் பகுதிகளிலிருந்து வருகின்றவர்கள் என்னென்ன குறைபாடுகளைச் சொல்லுகிறார்களோ அதற்கு நிவாரணம் தேடுவதற்கு ஒரு வழிவகை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியவை பற்றி அமைச்சர்கள் சிந்தித்து ஆவன செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு அமைச்சர்கள் சட்டமன்றத்திலே பேசுவதையெல்லாம்பற்றி வெளியிலே மோசமாகப் பேசுகிறார்கள். நான் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற நகராசபைத் தேர்தலின்போது புதுக்கோட்டையிலே அமைச்சர் கனம் ராமைய்யா பேசுகிறபோது 'உங்கள் எம்.எல்.ஏ. அசெம்பிளியில் பேசும்போது குழாய் மூலம் காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரை கொண்டு வந்து தருகிறேன் என்றீர்களே, அதை செய்வீர்களா?' என்று பேசினார். அப்படி கேட்டால் நான் பதில் சொல்வேனா 'இல்லை என்றுதான் சொல்வேன், இதை எல்லாம் கேட்க மூளை வேண்டாமா?' என்று பேசினார்.

நானே நேரடியாகக் கேட்டேன். சட்டமன்றத்தில் பேசுவதற்கு மூளை வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் உள்ள குறைகளை சட்டமன்றத்தில் வைத்துப் பேசுவதன்மூலம்தான் குறைகளை தெரிவித்துக் கொள்ள முடியுமே தவிர வேறு விதத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியாது. இப்படிப்பட்டதொரு நிலையில் இருக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மீட்டிங்கில் பேசும்போது தாறுமாறாகப் பேசுகிறார்கள். அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சட்டமன்றத்தில் குறைகளைச் சொல்லும்போது, அப்படி சட்டமன்றத்தில் குறைகளை சொல்லலாம் என்ற நியதி இருக்க, அப்படிச் சொல்லக் கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினால் யாருக்கு இதில் மூளை இல்லை என்பதை இந்த சட்டமன்றத்தில் இருப்பவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பலப்படுத்த ஆங்காங்கு வேலை செய்கிறார்களே தவிர கிராம மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமே இல்லை. தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்க எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதை சீர்தூக்கிப் பார்த்து எம்.எல்.ஏ.க்கள் தங்கள் தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்க ஜீப் வழங்க உத்தரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம சேவக் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றை திருச்சி ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உப கேள்விகள் கேட்கும்போது சபாநாயகர் அவர்கள் தயவு செய்து எதிர் வரிசை

[திரு. ஆ. தியாகராஜன்] [30th March 1964]

யில் இருப்பவர்கள் மீது சிறிது கருணை வைத்து அவர்களில் யார் யார் கேள்வி கேட்க ஆசைப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பள்ளிகளில் அதிகப்படி இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும்.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இயற்கை அழகைக் கண்டு அனுபவித்த ஆசிரியர் நக்கிராள்,

“கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறுவனப்பு” என்று இயற்கை அழகைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அதற்கு மாறாக,

“கை புனைந்து இயந்திய கவின் பெறு வனப்பாக”த் திகழ்கின்றது இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள வள்ளுவர் பெருமானின் ஓவியம். வள்ளுவரின் ஓவியத்தைப் பார்ப்பதும்போது நம்மை அறியாமல் நம் உள்ளத்தில் ஒரு பேருணர்வு ஏற்படுவதை அறிகின்றோம். வள்ளுவர் ஓவியம் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூறினார்கள். சித்தர் பாடலில் வருகிற,

“உன்னையே நீ எண்ணிப்பாரு”

என்ற நிலைக்கொப்பவும், அப்பர் வாய்மொழியில் இருக்கிற

“உயிர் ஆவணம் இருந்து, உற்று நோக்கி

“உள்ளக் கிளியின் உருவு எழுதி”

என்ற நிலைக்கும் ஒத்தும்,

“தன்னை அறிந்தின்பமுற வெண்ணிலாவே

ஒரு தந்திரம் சொல்ல வேணும் வெண்ணிலாவே”

என்று இராமலிங்க அடிகளார் கூறியதுபோலும் தன்னைத்தான் அறிகிற நிலையில் அங்கு திகழ்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக தன்னைத்தான் அறிதல் என்ற நிலைமை வந்து விடுமேயானால் உலகத்திலே நிச்சயமாக தீங்கு ஏற்படாது. வள்ளுவர் ஓவியத்தின் அடியில்

“சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க

சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்”

என்ற அக்கருத்திற்கு இணங்க, வள்ளுவர் ஓவியத்திற்கு எதிர்புறமாக வைக்கப்பட்டுள்ள அண்ணல் காந்தியடிகளின் படத்தையும் உற்று நோக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காந்தியடிகள் ஒலிபெருக்கியின் முன்பிருந்து பேசுவதாக அமைந்துள்ளது இப்படம். அவர் தான் செய்தனவற்றை சொல்லும் இயல்புடையவர்கள். முதலில் நடத்திக் காண்பித்து விட்டு சொல்வதுதான் காந்தி அடிகள் பண்பு. அந்தப் பண்பு பாட்டையும் வள்ளுவர் கூறுகிற இந்தக் குறளின் கருத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி இங்கு வீற்றிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டும். அதுதான் மிக பயன் உடையதாக அமையும் என்ற குறிக்கோளை காட்டுவதற்காகத்தான் அந்தக் கருத்தைக் கொண்ட

30th March 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

பாடல் வரையப்பட்டிருக்கிறது. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடுச்சொல் சொல்கிறார்கள், பயனற்றவைகளைச் சொல்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள்.

“அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டும் முகம்”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கும் நிலைக்கேற்ப நெஞ்சத்தின் கடு கடுப்பு அவர் வாயில் வந்ததுபோல் அமைந்தது.

“இன்சொலால் ஈரம் அனை இப்படிது இலவாம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்”.

“கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்”

என்ற வள்ளுவர் மொழிக்கிணங்க, பேசும்போது பண்புடைய சொற்களைப் பேசும் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை இவ்வாறு பழித்தால் உலகத்தில் வேறு ஒருவரும் கிடைக்கமாட்டார்கள் ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற முறையில் நான் சொல்லவில்லை. இடித்துக் காட்டவேண்டியதுதான். இருந்தாலும் பழிக்கிற பான்மையில் நின்று பேசுவது நம் மாமன்றத்திற்கு அழகல்ல என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மொழிக் கொள்கை பற்றி என் சிறு கருத்தைத் தெரிவித்துத்தான் ஆக வேண்டும். குமரகுருபர அடிகளார் காசிக்குச் சென்றிருந்தார்கள். காசி ராஜாவைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் அவருக்கு எழுந்தது. காசி நாட்டை அக்காலத்தில் ஆண்டு வந்த அரசுருக்கும் அடிகளாரைப் பார்க்க ஆவல் எழுந்தது. இருவரும் சந்தித்தார்கள். காசி ராஜன் இந்தி பேசும் வழியில் வந்தவன். அடிகளாருக்கு இந்தி வராது. என்ன செய்வது? இருவரும் எதிர் எதிசே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பேச வேண்டுமென்ற துடிப்பு எழுகிறது. ஆனால் பேச மொழி வரவில்லை. அந்த சமயத்தில், அடிகளார் அருட்செல்வராகையால் கலைமகளை நோக்கி வேண்டு கின்றார்.

“வெண் தாமரைக்கன்றி” என்று துவங்கி

“மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரும் என் பன்கண்டளவில் பணியச் செய்வாய் படைப் போன்

முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல் கோடி உண்டேனும் விளம்பில் உன்
போல்

கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ சகலகலாவல்லியே”

என்று கலைமகளைப் பார்த்து உருக்கமாகப் பாடினார்கள். பாடி முடித்தவுடன் அடிகளார் அவர்களது செந்நாளில் இந்தி மொழி நின்றொலித்தது என்று அவர்களின் வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி: குமரகுருபரர் அந்த சக்தி காரணமாக தான் இந்தி கற்றுக் கொண்டார்கள் என்ற சுயநலம்தான் வெளிப் படுகிறது. என் காசி மன்னருக்கு தமிழ் வர அந்த சக்தியைப் பிரயோகித்திருக்கக்கூடாது?

[30th March 1964]

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : இருப்பது அவர்கள் நாட்டில். அவர்கள் பேசுவது காகியில் உள்ள அரசனது ஆஸ்தான் மண்டபத்தில். அங்கே நம்முடைய சூடு சுரணையைக் காட்டினால் ஜபம் பலிக்காது. அன்றியும் அடிகளார் தன்னிடத்துள்ள ஹிந்தி தெரியாத குறையைப் போக்கிக்கொண்டார்கள். இது தமிழனின் பண்பு. கலைமகளை வேண்டியவுடன் அவரது செந்நாவில் இந்தி வந்துவிடுகிறது. அந்த வகையில் அவர்கள் சைவப் பிரசாரம் செய்தார்கள் என்பது வரலாறு. எதிர் கட்சி நண்பர்களுக்கு தி.மு.க. நண்பர்களுக்கு நான் சொல்லிச் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை நான் வரவேற்கின்றேன். கோளத்தில் இந்தி கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெலுங்கு நாட்டில் இந்தியை கட்டாயமாக வைத்து விட்டார்கள். கன்னட நாட்டில் இந்தியை கட்டாய பாடமாக வைத்து விட்டார்கள். இங்கு மட்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது காலத்திற்கொவ்வுமா? எதிர்காலத்தில் நம் இளைஞர்களின், மாணவ மாணவிகளின் நிலை என்னாவது?

“நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்

பழம் படு பனையின் கிளங்கு பிளந்தன்ன

பவளக் கூர் வாய்ச் செங்கால் நாராய்

தென் திசைக்குமரியாடி வட திசை . . .

கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி”

என்று வறுமை நிலையைப் பாடிக் கொண்டிருப்பதா? பொருளா தாரத் துறையில் நம் நிலைமை என்னாவது? நாம் தனியாக வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தால் போதும் என்று சொன்னால் நம்முடைய குழந்தைகளின் கதி என்னாவது? தயவு செய்து இதை சற்று சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதில் எந்த விதமான வித்தியாசமோ அல்லது துவேஷமோ கிடையாது. நடுநிலைமையோடு நின்று நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் வருங்காலம் எப்படி அமையும்? தமிழகத்தின் வருங்காலம் எப்படி அமையும்? நம்முடைய சந்ததியினர் நல்லமுறையில் வாழ வேண்டாமா? இங்கேயே இருந்து கொண்டு பட்டிமண்டபம் போட்டு கம்பராமாயணத்தையும் இலக்கியங்களையும் பேசிக்கொண்டிருந்தால் போதுமா? அப்படியானால் நம்முடைய நாட்டில் பொருளாதார நிலைமை என்னவாகும்? இந்தியாவிலுடைய நிலைமை என்னவாகும்? உலகத்தில் நம்முடைய இடம் என்னவாகும்? என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஏழெட்டு தலைமுறையாக தமிழ் பரம்பரையில் வந்தவன், தமிழ் என்றால் என் உடம்பே துடிதுடிக்கும். இருந்தாலும் இந்தி வேண்டாம், இந்தியை படிக்கவேண்டாம் என்று சொன்னால் நம்முடைய சந்ததியார்களின் வருங்கால நிலைமை என்ன? தமிழகம் வருங்காலத்தில் எப்படியிருக்கப் போகிறது? இவைகளை எல்லாம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

12-00
noon.

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [30th March 1964]

“காலத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பல கற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார் . . .” என்கின்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். நகரத்தில் இருக்கின்றவர்கள் வேண்டுமானால் எப்படியாவது இந்தியைப் படித்துக் கொள்வார்கள், எப்படியாவது சமாளித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் பட்டிக்காட்டில் இருப்பவர்களின் நிலை என்ன? இவ்வளவு காலத்திற்குப் பின்னரும் இப்பொழுதுதான் ஆங்கிலத்தையே நன்றாக படித்துக்கொள்ளும் நிலை வந்தது. ஆனால் ஆங்கில ஆட்சி போய் விட்டது. இதற்கே இத்தனை நாள் என்றால் ஹிந்தியைப் படித்துக் கொள்வதற்கு இன்னும் எத்தனை நாள் ஆகுமோ தெரியவில்லை. ஆகவே எதிர்காலத்தில் நம்முடைய நிலை என்ன என்பதை மட்டும் பார்த்து இதில் நாம் செயல்பட வேண்டும். இந்திய ஆட்சி மொழியாகிய ஹிந்தியை நாம் கட்டாயம் கற்பித்துத்தான் ஆகவேண்டும், இப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருப்போம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக தமிழகம் கீழே போய்விடும். வருங்காலத்தில் நம்முடைய பிள்ளைகளினுடைய வாழ்வும் கீழே போய்விடும் என்பதை குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அன்பர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “காலத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பல கற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார் . . .” என்கின்ற குறளை ஈரோட்டுப் பெரியாரை ஆதரிக்கின்ற ஈரோட்டுப் புலவர் அவர்கள் இங்கு எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் திருவள்ளூர் கூறியிருப்பது . . . “உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பல கற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார் . . .” என்றுதான் கூறியிருக்கிறார் . . .

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லும்போது சற்று தவறாகச் சொல்லிவிட்டேன். ஏதோ பேச்சுவாக்கில் அவசரப்பட்டு சொல்லிவிட்டேன், “உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் . . .” என்றுதான் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படி “உலகத்தோடு . . .” என்று எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, நான் கூறிய கருத்துக்களுக்கு மிகவும் ஆதரவு தருவதாகவே அமையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : “உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பல கற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார் . . .” என்று மிகத் தெளிவாக வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகவும், உலகத்திலுள்ள பலவிதமான அறிவுகளைப் பெறவும், அறிவியலை அறிந்து கொள்ளவும், வாணிப அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ளவும், இன்னும் பல துறைகளில் நமது அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ளவும் இன்றைக்கு ஆங்கிலம் துணை புரிகிறது. அந்த முறையிலே துணைக்கு ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொள்ளவும், நம்முடைய மாநில வாழ்க்கைக்கும், பாட மொழியாக வைத்துக்கொள்ளவும், பயிற்சி மொழியாக வைத்துக்கொள்ளவும், ஆரம்பக் கல்வி பெறவும், உயர்நிலைக் கல்வி பெறவும், மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை எல்லாத் துறைகளிலும் நமது அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் நம்முடைய

[திரு. இரா. நெஞ்செழியன்] [30th March 1964]

தாய்மொழியாகிய தமிழை வைத்துக்கொள்ளவும் நாம் வகை செய்தல் வேண்டும். அந்த வகையில் ஆட்சிமொழிக் கொள்கையை நடத்திச் செல்லலாம் என்கின்ற முறையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார், உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் வேண்டும் என்கிற பண்பை அனுசரித்து, தங்கள் கொள்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள். “உலகமாவது உயர்ந்தோர் மாட்டு” என்பது தொல்காப்பியர் கூற்று. கற்றறிந்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள், படித்தவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இந்தி பொது மொழியாவதற்கு தகுதியானது அல்ல, படிப்பு மொழியாகவோ, பாட மொழியாகவோ ஆவதற்கோ, தாய் மொழியாகக் கொள்வதற்கோ, பொது மொழியாக ஆவதற்கோ எந்தவிதத்தில் பார்த்தாலும், இந்தி மொழிக்கு இடமில்லை என்று கூறுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை பிற மொழிகளைக் கற்கவேண்டாம் என்று கூறவில்லை, எவ்வளவு மொழிகளை படிக்க முடியுமோ அத்தனை மொழிகளையும் படிக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பன்மொழிப் புலவர்திரு. கா. அப்பாதுரை அவர்கள் ஆறு, ஏழு மொழிகளைக் கற்றுத் தெரிந்திருக்கிறார். இந்தியில் விசாரத் பட்டதைப் பெற்றிருக்கிறார். பிற மொழிகளை கற்றுக்கொள்வதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தடையாக இருக்கவில்லை. விரும்புகிற அளவுக்கு எத்தனை மொழி வேண்டுமென்றாலும் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஆதிக்க மொழியாக, ஆட்சி மொழியாக இருப்பதற்கு, தாய் மொழி அல்லாத ஒரு மொழியை கொண்டு வந்துப் புகுத்துகின்ற முயற்சி கூடாது என்பதைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகின்றது. குமாருருபரர் வட நாடு செல்லுகின்றபொழுது, இந்தி மொழி தெரியாமல் தவித்தார் என்றும், பின்னால் இந்தி மொழி கற்றுக்கொண்டதின் பேரில்தான் தன் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடிந்தது என்றும் தெரிவித்தார்கள். - வட நாட்டுக்குப் போகும் நேரத்தில் இந்தியை படித்துக்கொண்டால்தான் போக முடியும் என்ற நியதி இருக்கிறதோ, அப்படி தமிழ்நாட்டில் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் வந்து, இருந்து, வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் இங்குத் தமிழ் மொழியை கற்றுக்கொள்வதில்லை. அந்த முறையில் நாம் தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கம் தேடவில்லை. அதே நேரத்தில் ஆதிக்கத்திற்கும், வாணிபத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் இந்தி மொழியைப் படித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற நிலை நம்முடைய கொள்கையின் அடிப்படைக்கு பொருந்திவராது. அந்த முறையில்தான் நாம் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்து, நம்முடைய கருத்துக்களை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்கின்றோம். இந்த நிலையில், மாணத்தோடு உணர்ச்சியோடும், கொள்கைப் பற்றோடும் இருந்து வருகின்ற இடத்தில் மாச்சரியங்களைக் கிளப்புவது தேவையற்ற ஒன்றாகும். வேறு பல திட்டங்களை, பொருளாதார முன்னேற்றத் திற்காக நிறைவேற்றி மக்களை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு போகவேண்டிய பேரரசு, இந்த மொழிக் கொள்கையில் ஈடுபட்டு, பலவந்தமாக, வலுக்கட்டாயமாக, இலக்கணமற்ற ஒரு மொழியை, இலக்கியமற்ற ஒரு மொழியை, தகுதியில்லாத ஒரு மொழியை, புகுத்துவதையும், வெறித்தன்மையோடு புகுத்துவதில் காட்டுகின்ற பிடிவாதத்தையும், அதில் இருக்கின்ற அடிப்படை உண்மை

30th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துக்காட்டி, இத்தகைய ஆதிக்கத் தன்மை, பிடிவாதத் தன்மை இருத்தல் கூடாது என்கின்ற வகையில்தான் தங்கள் கருத்தை வைக்கிறதே தவிர வேறு எந்தக் கொள்கையிலும் அல்ல. இருக்கின்ற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, மாநில அளவிற்குத் தாய் மொழியையும், உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்வதற்கும், இந்திய துணைக்கண்டத்தோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் அறிவியல் தொடர்பு கொள்வதற்கு ஆங்கிலம் தேவை என்கின்ற கருத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், காங்கிரஸ் தலைவர்களும், இந்திய பிரதமர் அவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற உண்மையான நிலைமைகளை புறக்கணிக்கின்ற அளவுக்கு இட்டுச் செல்லுதல் வேண்டாம் என்பதைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகிறது.

சென்ற ஒரு திங்களாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையினமீதும், மான்யக் கோரிக்கையை ஒட்டியும் இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை பரிமாறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொடர்க் கூட்டத்தில் நடந்த ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி இந்த மன்றத்தில் திருவள்ளுவர் படத்தை திறந்து வைத்த ஒன்றாகும். இதற்காக முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இதற்கு உறுதுணை புரிந்தவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “வள்ளுவர் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வர்ப்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று பாரதியாரே பாராட்டியிருக்கிறார். இத்தகைய வான் புகழ் கொண்ட திருவள்ளுவரின் திரு உருவப் படத்தை இந்த மன்றத்தில் திறந்து வைப்பதின் மூலமாக அவரது அரும் பெரும் கருத்துக்களை நாம் அடிக்கடி நினைவில் கொள்வதற்கும், அதன் அடிப்படையில் நம்முடைய செயல்களையும் திட்டங்களையும் மேற்கொள்ளவும் வழிகாட்டுகின்ற முறை அமைந்திருக்கிறது. இதில் முக்கியமாக எதிர்க்கட்சியினுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று, குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்களின் வேண்டுகோளை மதித்து, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திருவள்ளுவர் படத்தைத் திறந்து வைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது பாராட்டுவதற்குரியதொன்றாகும். திருவள்ளுவர் உருவப்படத்தை திறந்து வைக்கலாம் என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு காரணமாயிருந்த “திருவள்ளுவர் திருநாள் கொண்டாடப்பட வேண்டும்” என்று கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தையொட்டி, இந்த முடிவு ஏற்பட்டது. அந்த தீர்மானத்திற்கு இணக்கம் தருகின்ற முறையில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அரசாங்கத் துறைகளிலும், அரசாங்கப் பணி மனைகளிலும் பணியாற்றுவவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் திருநாளாகக் கொண்டாடலாம் என்பதை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே திருவள்ளுவர் படத்தைத் திறந்து வைப்பதற்குப் பின்னால் அடுத்த முயற்சியாக “திருவள்ளுவர் நாள்” என்று ஒரு நாளை ஒதுக்கி அந்த நாளுக்கு விடுமுறை வழங்குவதின் மூலமாக அந்த

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[30th March 1964]

விடுமுறை நாளில், கோலாகலத்துடன் கொண்டாடுவதற்கும், அத்தகைய விடுமுறை நாளில், திருவள்ளுவருடைய அருமை பெருமைகளை தெரிந்து கொள்வதற்கும் வழிவகை காண்பதின் மூலமாக நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் திருவள்ளுவர் திருநாளை கொண்டாடுவதற்கு தனியாக ஒரு நாளை ஒதுக்கி விடுமுறையாகக் கொண்டு, அந்நாளை திருவள்ளுவர் நாளாக கொண்டாடுவதற்கான முயற்சிகளில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஒரு திங்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இருந்து வந்திருக்கின்ற மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் வட்டாரத்திற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் அமைச்சரவை சிந்தித்துப் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து, அவைகளை எல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன் வருதல் வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் நடக்கின்ற விவாதம், வழக்கு மன்றத்தில், நீதிபதியின் முன்னால் வாதப் பிரதிவாதங்களின் தன்மையின் அடிப்படையில் அமைந்தது அல்ல. இங்கே வீற்றிருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களோ, அல்லது மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களோ, வழக்கு மன்றத்தில் இரு சாரருடைய வாதங்களையும் கேட்டு அறிந்து தீர்ப்பு வழங்குகிற நிலையில் இருப்பவர்கள் அல்ல. இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்லுகிற முறையில், ஒழுங்குபட, சட்ட முறைப்படி நடத்திச் செல்ல வீற்றிருப்பவர்கள். ஆளும் கட்சி என்பதும், எதிர்க் கட்சி என்பதும், வாதிப் பிரதிவாதிகள் என்ற முறையில் இருப்பவர்களும் அல்ல. மன்ற உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை வழங்குகிறபோது, மற்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் ஐய வினாக்களை எழுப்பி, அறியா வினாக்களை எழுப்பி, அறியும் வினாக்களை எழுப்பி, அமைச்சர்களிடமிருந்து விளக்கங்களைப் பெறுகிற அளவில் வீற்றிருக்கிறார்கள். மன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்புகிற வினாக்களுக்கு அமைச்சர் பதில் கூறும்போதும், வாதங்கள் எழுப்புகிறபோது, பதில் கூறும்போதும், கல்லூரியில் இருக்கிற ஒரு பேராசிரியர் மாணவர்கள் எழுப்பக்கூடிய ஐய வினாக்களுக்கும், அறியா வினாக்களுக்கும், அறியும் வினாக்களுக்கும் எப்படிப்பட்ட முறையில் விளக்கம் அளிப்பார்களோ அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்கள் அமைச்சரவையைச் சார்ந்தவர்கள் என்று நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எல்லா உறுப்பினர்களும் அறிந்தும், அறியாமலும் மன்றத்தின் முன்னால் பிரச்சனைகளைக் கொண்டு வருவதன்மூலம் உண்மையை அறியவும் பிரச்சனைகளைப்பற்றித் தெளிவு பெறவும் முடியும் என்ற காரணத்தினால்தான் தாங்கள் கேட்டு அறிந்தவைகளையும், தாங்களே நேரடியாகப் பார்த்து அறிந்தவைகளையும், செய்தித் தாள்களில் வருகின்றதையும், அத்தனையையும் இந்த மன்றத்தின் மூலம் எடுத்து வைத்து, ஐய வினாக்கள், அறியா வினாக்கள், அறியும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வினாக்கள் எழுப்புவதன் மூலமாக விளக்கம் பெற அதனைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரச்சனைகளைப் பற்றிய கருத்துக்கள் நிலையாக இல்லாத காரணத்தினால், கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டிருக்கிற காரணத்தினால் எது உண்மை என்று அறிந்துகொள்ள, விளக்கங்களைப் பெற, அதற்கான பிரச்சனைகளை இந்த மன்றத்தில் எழுப்ப வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்குப் பின்னால் 40 கோடி ரூபாய் செலவில் இயங்கக்கூடிய நிர்வாகம் இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகத்தின் மூலம் அவர்கள் கண்டறிந்து உண்மை நிலை என்ன என்று வினாக்களுக்கெல்லாம் விளக்கம் தருவதன் மூலமாக மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் தருவது மாத்திரமல்லாமல், இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்கு நிலைமைகளைத் தெரிவாக்கும் முறையில், நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே ஐயம் கொண்டிருக்கிற ஒரு மாணவன் கேட்கிற, அதுவும் கல்லூரி மாணவன் கேட்கிற—ஆரம்பப் பள்ளி மாணவன் அல்ல, உயர் நிலைப் பள்ளி மாணவனும் அல்ல—கல்லூரி மாணவன் எழுப்புகிற வினாக்களுக்கு அவனுடைய சந்தேகம் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், சந்தேகம் நீக்கப் பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கல்லூரிப் பேராசிரியர் எப்படி விளக்கம் தருகிறார்களோ, அந்த முறையில் அமைச்சர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால், விளக்கமான விடைகளைத் தருவதன் மூலம் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பெருமை ஏற்படவும், அதன் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு பயன் ஏற்படவும், உறுப்பினர்களின் பேரில் சந்தேகம் கொள்ளாமல், தனிப்பட்ட முறையில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், மன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்புகிற ஐய வினாக்களுக்கு விடை கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மன்றத்திலே நிதி நிலை பற்றிய ஆய்வை நடத்துவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நாட்கள் மிக மிகக் குறைவு. மார்ச் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் மான்யக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை நிறைவேற்றும் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். மார்ச் மாதம் 31ம் தேதிக்குள் கணக்குகளை முடிக்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் 29 அல்லது 30-ம் தேதி யோடு முடிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் துவக்கும் போது இன்னும் கொஞ்சம் முன் கூட்டியே, 5-6 நாட்கள் முன் கூட்டியே துவக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படாத சூழ்நிலை உருவாகும். மன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் பல பிரச்சனைகள் பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே தங்கள் தங்கள் தொகுதியின் முழுப் படத்தையும் கொண்டு வந்து வைக்கும்போது அதிகாரிகள் கவனிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அதைப் பற்றி அமைச்சர்களும் ஊன்றி கவனிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் அத்தனையும் எடுத்து வைக்க வாய்ப்பு இல்லை. அதே நேரத்தில் இங்கே சொல்லுகிறபோது செய்தித் தாள் தலைப்பு போல எடுத்துச் சொல்லுவதற்கில்லை. சில

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] - [30th March 1964]

பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அதற்கான காரணங்களை, சூழ்நிலைகளை எடுத்துத் தெரிவிப்பதன் மூலமாகத்தான் அந்தப் பிரச்சனை குறித்து முழு அளவுக்குப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். குறிப்பாக கல்வி, விவசாயம், பாசனம், தொழில் வளர்ச்சி, ஹரிஜன நலம், கூட்டுறவு, சமுதாய நலம் ஆகிய தலைப்புகளுக்கு குறைந்தது இரண்டு நாட்களாவது ஒதுக்கி, அடுத்த நிதி நிலை அறிக்கை வரும்போது முன் கூட்டியே மன்றக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து, அந்த முறையில் நாட்களை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தினுடைய பல்வேறு திட்ட வளர்ச்சி பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது விவசாயம் மிக முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. விவசாயம் வளர்ச்சி அடைய நீர்ப்பாசனம் மிக மிக முக்கியமான ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகையால் விவசாயத்திற்குத் தேவையான நீரைத் திரட்டிச் சேமித்து வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசினருக்கு இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தியை ஒரு பக்கத்தில் பெருக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்க நமக்கு அதிக வாய்ப்பு இல்லை. நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்க சிறிதளவு வாய்ப்பு இருக்கிறது. சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்குவதற்கு நமக்கு பல்வேறு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. இந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதில் மண்டலக் குழு மிக மிகப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். தென் மண்டலத்தில் இருக்கிற நான்கு மாநிலங்கள் ஒன்றாக அமைந்து தென் மண்டலத்தினுடைய பிரச்சனைகளைப் பற்றி ஆராயக்கூடிய முறையில் குழு அமைந்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவினுடைய செயல்கள் இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாக அமைய, அதனுடைய அதிகாரம் பெருக்கப் பாடுபட்டால் கூட மிக பிக் நல்லது. தென் மண்டலத்தில் இருக்கின்ற மாநிலங்கள் ஒருவருக் கொருவர் உதவி செய்து கொள்ளுவதன் மூலமாக, கோளத் தண்ணீர், மைசூர் தண்ணீர், ஆந்திர தண்ணீர் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பயன்பட்டதுபோக விணுகின்ற தண்ணீரை தமிழகத் திற்கு இழுத்துக்கொள்ளுவதன் மூலமாகவும், அவைகளெல்லாம் மலைகளிலிருந்து இறங்கச் செங்கிற காரணத்தினால் பல்வேறு மின்சாரத் திட்டங்களை உருவாக்க வழிவகை இருக்கின்றது. அப்படி அவர்களிடத்தில் நீரைப் பெறுவதன் மூலம் நாம் அதிகமாகப் பெறுகிற மின்சாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், பண்ட மாற்று உடன்பாடு மூலம் அவர்களுக்கும் பயன் ஏற்பட, நமக்கும் பயன்பட வாய்ப்பு ஏற்படும். இதற்கு உறுதுணையாக, இருக்கின்ற வாய்ப்புகளைக் கண்டறிந்து செயல்படும் வாய்ப்பு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மேல் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதை விட தென் மண்டலக் குழு அந்தப் பொறுப்பை ஏற

30th March 1964 [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

றுக்கொண்டால் நம் கோரிக்கை நிறைவேற, மற்ற மாநிலங்களில் கோரிக்கைகள் நிறைவேற, ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக இருக்க வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்படும். அதற்கு கொஞ்சம் அதிகாரத்தை அதிகமாகப் பெறுவதன் மூலம், திட்ட வட்டமான முடிவைப் பள்ளாணி கமிஷன் எடுத்துக்கொள்வது போல் அந்த அடிப்படையில் வற்புறுத்த அரசு முன் வரவேண்டும். அதன் மூலமாக தென் மண்டலம் பூராவும் பயன் அடையச் செய்யவும் சுமுக உடன்பாடு ஏற்படவும் வழி ஏற்படும். அதன் மூலமாக இந்த மாநிலத்தில் நீர்ப்பாசன வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, விவசாய வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதிகமான மின்சாரத்தைப் பெறுவதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சியும் பெற வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் நம்முடைய மாநிலத்திலே ஆண்டு தோறும் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்து வெளியேறுகிறவர்கள் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே சுமார் 25,000 பேர்கள் தான் கல்லூரிகளுக்கும், வேறு பல தொழில் நிலையங்களுக்கும், தொழில் கல்லூரிகளுக்கும், செல்லுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். பாக்கி 75,000 பேர்கள் 10-வது படித்துவிட்டு தங்கள் படிப்பை நிறுத்திக்கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனைபேரும் கல்லூரிகளில் சென்று படிக்கும் நிலை இல்லை. அத்தனை பேர்களுக்கும் இடம் அளிக்கும் வாய்ப்பு கல்லூரிகளிலும், தொழில் பள்ளிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற தொழில் கல்லூரிகளிலும் இல்லை. 75,000 பேர்கள் 10-வது படிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இனிமேல் புதிய உயர்நிலைப்பள்ளிகள் துவக்கவேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்கும்போது, அரசாங்கத்திலே அதற்கு மனுப் போடும்போது, இப்போது ஓரளவுக்கு ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூல் என்று ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருவதைப்போல் புதிய உயர்நிலைப் பள்ளி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொள்ளுகிறவர்களெல்லாம் ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூல் என்று சொல்லப்படுகிற சிறிய தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கான நிலையை உருவாக்க அரசினர் முன் வருதல் வேண்டும். அதிலே படிக்கிற மாணவர்கள் அடிப்படை அறிவை 8-வது வகுப்பு வரையில் உள்ள அளவுக்கு பெறுகிறார்கள். கணக்கு, பூகோளம் பற்றிய அறிவு, வாலாற்றைப் பற்றிய அறிவு, மொழி, மொழியியல் பற்றிய அறிவை அந்தத் துறைக்கு வேண்டிய அளவுக்கு பொதுவாக இருந்தாலும் அத்தனை பேரும் பெற்றுத் தீரவேண்டும். 8-வது வகுப்புக்குப் பிறகு கல்லூரிக்குச் செல்லும் படிப்புக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி, தொழில் நுட்பத் துறைக்கு பெரும் பகுதியினரைத் திருப்பி விட்டு தொழில் நுட்பத் துறையிலே படிப்பதற்கான வகை செய்து சில பல மாணவர்கள் தொழில் துவக்க வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொள்ளவும் சர்க்கார் உத்தியோகத்தை நோக்கிச் செல்லாத வகையில் அவர்கள் சொந்த முறையில், தங்களிடத்தில் இருக்கிற வசதியைக் கொண்டே சிறு தொழில் செய்ய ஊக்கம் ஏற்படவும் அதற்கான அடிப்படை அறிவு அமையவும், அதன் துணை பெற்று வாழ்க்கை நடத்தவும் அதனால் நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1964]

போதிய அளவுக்கு உயர் நிலைப் பள்ளிகள் ஆங்காங்கு வளர்ந்திருக்கின்றன. புதிய முயற்சி எடுக்கும்போது, அத்தகையவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்து சிறிய தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளுக்கு ஆக்கம் தருகிற அளவுக்கு ஆங்காங்கு அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் வருவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர் நிலையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது, சாதாரணமாக 8-வது வகுப்பு வரையிலும் ஏற்கனவே தொழில் ஆசிரியர்களாக இருந்தால் 80 ரூபாய் சம்பளம் பெறுவார்கள் என்றும், 7-வது வகுப்பு வரையில் கவனித்துக் கொள்வதாக இருந்தால், அவரை பாதி நேர ஊழியர் என்றும் கருதி 30 ரூபாய் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது என்றும் கூறப்பட்டது. எட்டாவது வகுப்பை ஒரு பள்ளியில் மீண்டும் புகுத்துகிற நிலைமையில், அதற்கும் சேர்ந்து அந்தத் தொழில் ஆசிரியர் பணிபுரிய வேண்டிய அவசியம் நேருமானால், அவரை முழு நேர ஊழியராக ஏற்று, அவருக்கு முழுச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்று அரசினர் அவர்களுக்கு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். பல பள்ளிகளில் 8-வது வகுப்பு என்பது ஆகியும் கூட, 8 மாதங்கள் ஆகியும், அவர்களுக்கு முழுநேர ஊழியர்களுக்கான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், ரூபாய் 30 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் குறைபாடுகள் இருந்துவருகின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து, அவர்கள் 8-வது வகுப்புப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிற நிலையில் அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாகப் பாவித்து அவர்களுக்கும் ரூபாய் 80 சம்பளம் தருகிற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி வினாத்தாள்களைப் பொறுத்த அளவில், இந்த மன்றத்தில் பல தடவை பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டு, அவைகளுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், நாட்டிலே பரவி இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபொழுது, அரசுக்கும், கல்வித் துறைக்கும் இழுக்கு ஏற்படும் அளவுக்குத் தான் நிலைமைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இதுபற்றி ஒரு திட்ட வட்டமான முடிவை மேற்கொள்ளுவதன் மூலமாகத்தான் மக்களுடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஐயப்பாட்டைப் போக்க முடியும். வினாத்தாள்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன. வெளியான வினாத்தாள்கள் நகரப்புறங்களிலும், நகரத்திலும் வாழ்கின்ற பல மாணவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தருகின்ற அளவுக்கும், “எங்களுக்கெல்லாம் கிட்டாது, ஆகையினால் குறைந்த மார்க்குகள் வாங்குகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்ற பீதி பல மாணவர்களுக்கு ஏற்படவும், அடுத்த கல்லூரியில் சேருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் பொழுது, வினாத்தாள்களை அறிந்துகொண்ட வாய்ப்பின் அடிப்படையில் எழுதுபவர்களுக்கு அதிக எண்கள் வரவும், அவர்கள் கல்லூரிகளில் எளிதாக இடங்கள் பெறவும், தாங்கள் அந்த நிலையை பெறமுடியாத சூழ்நிலையும் இருக்கிறது என்ற ஐயப்பாடு தெரிவிக்கப்படுகிறது. பத்திரிக்கைகளில் ‘ஆசிரியர்களுக்குக் கடிதங்கள்’ என்ற பகுதிகளிலே, எல்லா பத்திரிக்கைகளிலும், பல பேர்கள் அம்மாதிரி எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்

30th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டது என்ற நிலைமையில் இல்லை. இன்னும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்வு பெறாத ஒன்றாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்குத் தக்க வழிவகைகள் கண்டாலொழிய எதிர்காலத்தில் ஏற்படுகின்ற இழி தன்மைகளை மாற்றுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியாது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வினாத்தாள்கள் வெளியாகவில்லை என்று திட்டவாட்டமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலைகளையும், அறிஞரிகளையும் வந்திருக்கிற காரணங்களையும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வினாத்தாள்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன; பலருக்கு அதிக வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடியதாக நிலைமைகள் அமைந்து இருக்கின்றன, கிராமங்களிலும், வெளி மாவட்டங்களிலும் அதற்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படாத நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற எண்ணம் பரவலாக பரவி இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் எதிர்காலத்தில் விபரீதமான பல்வேறு விளைவுகள் ஏற்படாத அளவுக்கு, இந்தக் குற்றம் செய்தவர்களைக் கண்டு பிடித்து, அவர்களுக்கு தண்டனை விதிப்பதன் மூலமாக நல்லதோர் சூழ்நிலை ஏற்படுத்தினால்தான், எதிர்காலத்தில் நல்ல நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்பட முடியும்; மனத் தளர்வு ஏற்படாமல் தடுத்து நிறுத்தும் வழிவகை ஏற்பட முடியும் என்று குறுகிய காலக் கேள்வி கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் பல உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். மற்றபடி பேசும்போதும் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள். எனவே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் இதைப் பரிசீலனை செய்து திட்டவாட்டமாக ஒரு முடிவை மேற்கொள்ளும் முயற்சியை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாகத்தான் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும். அதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை நாம் கூட்டுறவு முறையில் துவக்கியிருக்கிறோம். மதுராந்தகத்திற்கு அருகிலே இருக்கும் படாளத்தில் ஒரு சர்க்கரை தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டிருக்கிறது கூட்டுறவுத் துறையில். வரவு செலவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்பொழுது ரூபாய் 18 லட்சம் நடட்டம் வந்திருக்கிறது என்று மூன்று ஆண்டுகளாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான காரண, காரிய விளக்கங்கள் கேட்கப்பட்டபொழுது, அந்தக் கூட்டுறவு தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான அளவுக்கு கரும்பு வந்து சேரமுடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்தும் பல பகுதிகளிலிருந்தும் இதற்கு கரும்பு வந்து சேரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது, அந்தப் பகுதியில் கரும்பு விளைவிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கேற்ற அளவுக்கு வசதி வேண்டும், அதற்கேற்ற அளவுக்கு வசதி வேண்டுமென்றால், சுற்றுப்புறத்தில் ஒரு 5, 10 மைல்களுக்குள் கரும்பை விளைவிக்க முடியாத சூழ்நிலை இந்தத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த அளவில் இருக்கிறது, அங்கே கரும்பை விளைவிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும், அத்தகைய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1964]

வசதியை பாலாற்றிலிருந்து பெறுவதற்கும், பாலாற்றுக் கரை ஓரங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்துத் தண்ணீரை இறைப்பதன் மூலம் அங்கே கரும்புச் சோலைகளை உருவாக்க முடியும் என்பதற்கான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாலாற்றுக்கு இரண்டு பர்லாங்கு தொலைவுக்குள் பம்பு செட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கக்கூடாது என்ற தடைச்சட்டம் இருப்பதனால் தான் இத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்த முடியவில்லை, அதற்கான சூழ்நிலையை பெறமுடியவில்லை, சர்க்கரை ஆலைக்குத் தேவையான கரும்பைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியவில்லை என்ற குறைபாடு எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் கடலில் போய் கலக்கிற அளவுக்கு பாலாறு இருக்கிறது. அங்கே பக்கத்தில் கடலில் சென்று கலக்கும் இடங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம், யாருக்கும் அதற்கப்பால் பாதகம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கில்லை. அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கணக்கிட்டு, அந்தப் பகுதியிலே அவர்களுடைய குறைபாடுகளைப் போக்கும் அளவுக்கு, அவர்கள் பம்பு செட்டுகள் வைத்து, தண்ணீர் இறைத்து, கரும்பு விளைவிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வதன் மூலம் கூட்டுறவு கரும்பு ஆலையை லாபகரமாக ஆக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிறு குறைபாடுகளை நீக்குவதன் மூலம் தொழிற்சாலைகளை விரிவடையச் செய்யவும், அதன் நோக்கம் சரியான முறையில் நிறைவேறச் செய்யவும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும். எனவே, இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக பாய்கின்ற நிலங்களுக்கு பாயாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்ற காரணத்தை காட்டி, வேலூர், ராணிப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே வசதிகள் வேண்டும் என்று அடிக்கடி கோரிக்கைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மதுராந்தகத்திற்கு அருகில் அதற்கு அடுத்தாற்போல் கடலில் சென்று சேரும் நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக இங்கே அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவது எளிதாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் குடியிருப்பைப் பொறுத்தவரையிலும், இப்பொழுது புதியதொரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. போலீஸ் குடியிருப்பு இடங்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்துகிறோம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், குடியிருப்பு இடங்கள் கிடைப்பது மிகக்கடினமான ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் புதுப்பேட்டை, லாங்கல் கார்டன், கீல்பாக் போன்ற பகுதிகளில் குடியிருக்கும் போலீஸ்காரர்களுடைய குடியிருப்பு மனைகள் 'ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸ்', ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ்காரர்களுக்கு உரியவை என்றும், அங்கே மற்றைய போலீஸ்காரர்கள் இருப்பதற்கில்லை என்றும் 20-3-1964 தேதியிட்டு, 24-3-1964-ல் அவர்களுக்குக் கிடைக்க, 4-4-1964-க்குள்ளாக அவர்கள் காலி செய்துகொண்டு வேறு இடங்களுக்குப் போக வேண்டும் என்றும் உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படு

30th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறது. இவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் வேறு இடங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு செல்லுகிற நிலைமை இருக்க முடியாது. 'ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸாருக்கு' உரித்தான இடம் அது, ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸார் பல் வேறு இடங்களில் இருந்தால், அவர்களை அவசர காலத்தில் அழைப்பது என்றால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உரிய குடியிருப்பு இடங்களை அவர்களுக்குத் தந்து, அதிலிருந்து மற்ற துறை போலீஸ்காரர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்ற முறையில் அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 4-4-1964-க்குள் அவர்கள் காலி செய்துகொண்டு போய்விட வேண்டும் என்று கடுமையான உத்தரவு போடுவதன் மூலம், அவர்கள் வேறு இடங்களை எளிதாகப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸாருக்கு இந்த இடங்களைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்ற நெருக்கடி நிலை ஏற்படுமே யானால், இன்னும் இவர்களுக்குக் கொஞ்சம் காலம் தந்து, வேறு இடங்களை அவர்களுக்குப் பார்த்துக் கொடுப்பதன் மூலம், வேறு இடங்களுக்கு அவர்கள் செல்லுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அகதிகள் பிரச்சனையைப் பொறுத்து, கனம் உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். பர்மா, இலங்கை மலேயா போன்ற இடங்களில் பாதிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து இங்கு வந்து குடியேறும் நிலைமையில் இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தென் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாக தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் கூட தந்தி வரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பர்மாவில் இருக்கிற இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் பலருடைய வீடுகள் கூட பறிமுதல் செய்யப்படுகிற அளவுக்கு, அவர்களிடமிருந்து அபகரித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அந்த நிலையில் பெரிதும் அவதிக்காளாயிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அந்தப் பகுதிவாழ்மக்கள், ராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைச் சார்ந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்திய சர்க்கார் பிரச்சனையாலும், இந்த மாநிலத்திற்குச் சொந்தமான உரிமை கொண்டவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் இருக்கும் காரணத்தினால், இந்த அரசு அவர்களுக்குத் தக்க நிவாரணம் அளிப்பதற்கான முறைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். பர்மா, இலங்கை, மலேயா பகுதிகளிலிருந்து பலவந்தமாக கப்பல்களில் ஏற்பட்டு இங்கே கொண்டுவந்து இறக்கிவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தானிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு வாழ்வு ஏற்படுத்தித்தருகின்ற பெரும் முயற்சியில் இந்தியைப் பேரரசு ஈடுபட்டு, அவர்களுக்குத் தக்க வசதிசெய்து கொடுப்பதுபோல, பர்மா, இலங்கை, மலேயா பகுதிகளிலிருந்து வருகின்றவர்களையும் அகதிகள் என்று பாவித்து, அவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளித்து, அவர்கள் வாழ்வை நடத்திச் செல்ல வசதி ஏற்படுத்துவதற்கு சிபார்சு செய்ய இந்த அரசு முன்வருதல் வேண்டும். அப்படி வருகிறவர்கள் எப்படியாவது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1964]

வேலை தேடிக்கொள்வார்கள் என்ற முறையில் இல்லாமல், இந்தப் பிரச்சனை ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்பதைக் கண்டறிந்து, வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரவும், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். மத்திய அரசு அகதிகளைக் காப்பாற்றும் பெறுமுயற்சி மேற்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், இவர்களையும் அகதிகள் கணக்கில் சேர்த்து, இவர்களுக்கும் வாய்ப்புகள், வசதிகள் ஏற்படுத்தும்படியான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இதுபற்றி வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லஞ்ச ஒழிப்பைப் பொறுத்தவரையில், விஜிலன்ஸ் குழு, உஷார் குழு நியமிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இப்பொழுது ஆரம்ப கட்டத்தில்தான் இருக்கிறது, அது அமைக்கப்பட்டு எப்படிப்பட்ட பணிகளை செய்யப்போகிறது என்பதை இனிமேல்தான் காணவேண்டும் என்று கருத்துப்பட கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பதில் உரை தந்தார்கள். அது தன்னுடைய பணிகளை மிகத் தீவிரமாகவும், மிக நல்ல முறையிலும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விஜிலன்ஸ் குழு என்று அமைத்திருப்பது போதாது. மாவட்டம் தோறும் தனி விஜிலன்ஸ் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, இதனுடைய மேற்பார்வையின்கீழ் அவை அமையுமானால் நலமாக இருக்கும். மாவட்டங்களில் தான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. எல்லா மாவட்டங்களையும் சேர்த்து, கவனித்து, சிந்தித்து தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கு போதுமான அளவுக்கு நேரம் கிடைக்காது. எனவே, மாவட்ட அளவுக்கு இத்தகைய விஜிலன்ஸ் குழுக்கள் அமைத்து, அவற்றிற்கு தலைமை அமைப்பாக இந்த மாநில அமைப்பு இருந்து, தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் இதன் நோக்கத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். அந்த அளவுக்கு இதன் நோக்கத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முன்வருதல் வேண்டும்.

12-30 p.m. பஸ் கட்டண உயர்வைப்பற்றி மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். செய்தித் தாள்களிலும் அதனுடைய கஷ்டங்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பஸ்களிலே பிரயாணம் செய்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் நடுத்தர மக்களாகவும், கீழ் நடுத்தர மக்களாகவும், சாதாரண தொழிலாளி, பாட்டாளி மக்களாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே டிராம்கள் இருந்தபோது, அதிகமான செலவு இல்லாத வகையிலே, ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போவதற்கு வாய்ப்பு உடையவர்களாக இருந்தார்கள். டிராம் குறைந்த செலவிலே செல்லுவதற்கு பயன்படக்கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. டிராம்கள் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு, பஸ்களிலே கட்டாயமாக ஏறிச் சென்று, அதற்காக அதிகச் செலவு பண்ணவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த பஸ் கட்டண உயர்வினால், நடுத்தர மக்கள், கீழ் நடுத்தர மக்கள், தொழிலாளி பாட்டாளி மக்கள்தான் மிகவும்

30th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். குறைந்த செலவில் ஏறிச் செல்லுவதற்கு இப்பொழுது டிராம்கள் இல்லை. பஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, அதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுப்பதன் மூலமாகவும் இதனைத் திறம்பட நடத்துவதன் மூலமாகவும் லாபத்தை அதிக மாக்கிக் காட்ட முடியும் என்ற கருத்தை பல உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் லாப நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் இந்தத் தொழில் வளர்க்கப்படுகிறது, மேலும் மேலும் பல புதிய பஸ்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. லாபம் இருக்கிறதுபல புதிய பஸ்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பாலம் தராத சில வழிகளை எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லாபத்தைப் பெருக்கும் நோக்கம் இல்லை. மக்களுடைய சௌகரியத்தை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு இந்தத் துறை நடத்தப்படுகிறது என்பதை கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அடிக்கடி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையை வைத்து, வருகிற லாபம் இந்தத் துறைக்குப் பயன்படுகிற அளவுக்கு இருக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலாவது, மக்களுக்கு அதிக சௌகரியம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை அரசாங்கம் கொண்டு இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளைவிட இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதிலே அரசாங்கம் முனைந்து இருக்கிறது. ஏற்கனவே விலைவாசியும் வாழ்க்கைப் புள்ளியும் ஏறியிருக்கிறது என்ற நிலையில்தான் இந்தக் கட்டணம் உயர்ந்து அவர்களை அதிகமாகப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அலுவலகங்களுக்கு நடந்து சென்று தங்களுது பணிகளை ஆற்றக்கூடிய நிலையில் பலர் இல்லை. பஸ்களை நம்பித்தான் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் கட்டண உயர்வினால் அதிகச் செலவுக்கு அளாகக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே இதில் மீண்டும் கவனம் செலுத்தி பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளுகிற அளவுக்கு அரசினர் மீண்டும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தலைப்பொறுத்து எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சியிலே தேர்தல்கள் நேர்மையாகவும், ஒழுங்காகவும், சரியாகவும் நடத்துகிற முயற்சிகளிலே அடங்கும் கட்சியினரும் சரி, எதிர்க்கட்சியினரும் சரி, கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகவும் நேர்மையாக நடத்திச் செல்லுகிற எல்லா வழிவகைகளையும் அரசினர் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரமும், வாய்ப்பும், வசதியும் தேர்தலிலே ஒரு கட்சியினருக்கு பயன் படுத்தப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால், தேர்தல்கள் ஒழுங்காகவும் நேர்மையாகவும் நடைபெற. அப்படி நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு அரசினர் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. கூறிப் பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன தொகுதிக்கு தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. அந்தத் தேர்தலிலே இருவர்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1964]

போட்டியிடுகிறார்கள். ஒருவரைக் காங்கிரஸ் கட்சியினரும், மற்றவரை எதிர்க்கட்சியினரும் ஆதரிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆதரிக்கின்ற ஒருவருக்கு வசதி ஏற்படுத்தித் தருகின்ற வகையில் ஆங்காங்கே ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புக் கூட்டங்கள் கூட்டவும், மாநாடுகள் கூட்டவும், அதிலே அவர் பங்கு பெறச் செய்யவும், அதன் மூலம் வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலம், அரசாங்கம் ஒரு உறுப்பினருக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு ஆங்காங்கே பரவலாக இருக்கிறது. அதற்கு இடம் இல்லாத வகையிலே அந்த நிலைமையை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர் அவைக்கு இருக்கிறது. சரியாகவோ, தவறாகவோ தேர்தல் காலங்களிலே மிக நேர்மையாகவும் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களாகவும் அரசினர் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக எப்பொழுதும் இருப்பதைப் போலத் தான் இந்த மாநாடு நடைபெறுகிறது என்றாலும்கூட, காண் போருக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகள் நன்றாகத் தெரியும். அத்தகைய ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புக் கூட்டங்களைக் கூட்டவும், அதிலே ஒரு வேட்பாளர் கலந்து கொள்வதும், அந்த ஒரு வேட்பாளரைப்பற்றி அதிகாரிகள் புகழ்ந்து எடுத்துச் சொல்வதும், அவருக்கு வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்று சொல்லாமல் சொல்லுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. பனை மாத்தின் கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு பாலே குடித்தாலும், பால்தான் குடிக்கிறேன் என்று சொன்னாலும், பார்ப்பவர்கள் கண்ணுக்கு பால் குடிப்பதாகத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகூட ஏற்படாத அளவுக்கு பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் குற்றச்சாட்டு எடுத்து வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அத்தகைய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உறுதுணை புரியக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்ரீபெரும்புதூர் மாநாட்டிலே ஒரு வேட்பாளர் கலந்து கொள்ளுகிற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. எனவே இந்த முறையில் அரசாங்கத்தின் சலுகை ஒரு வேட்பாளருக்கு இருக்கவும் மற்ற வேட்பாளர் புறக்கணிக்கப்படும்படியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படவுமான நிலைமை இருக்கக்கூடாது. தேர்தல் காலங்களில் இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படாமல் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த தொடர் கூட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மகிழ்ச்சிக் குரிய சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றபோதிலும், வருந்தத்தக்க சில நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றுத்தான் இருக்கின்றன. வள்ளுவர் படம் திறந்து வைக்கப்பட்டது, மகிழ்ச்சிக் குரிய ஒரு நிகழ்ச்சி. அதே சமயத்தில் கேள்வித்தாள் வெளியாகி இருக்கின்றது என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது, அரசாங்கத்துக்கும் கல்வித்துறைக்

30th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கும் இழுக்கைத் தருகிற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. ஒப்பிட்டுப் பெறுகிற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சம்பளச் சலுகையும், பாதுகாப்புத் திட்டமும் ஏற்படுத்துகின்ற அளவிலே, திட்டங்கள் வகுத்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஆனாலும் இந்திய அரசினர் தங்களுடைய பஞ்சப்படியை உயர்த்துகிற காலங்களில் எல்லாம், இந்த அரசாங்கமும் உயர்த்தும் என்ற வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய மனோதளர்ச்சியைப் போக்காமல், தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இங்கே கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டு, மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதன் காரணமாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் தந்தார்கள். அரசாங்கத்துக்கு மனம் இருக்குமேயானால், மார்க்கம் கண்டு பிடிக்கலாம். இன்னும் மனத்தளர்ச்சி அரசிதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்களுக்கு இருப்பதால், இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயலுவதில் வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைப் பெறுவதன் மூலமாக இதை நிவர்த்திக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சியை விரைவில் மேற்கொண்டு, அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதன் மூலம், இந்தச் சூழ்நிலையை சீர்பெற்றதாக ஆக்கமுடியும்.

10-வது வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி அளித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. அதே நேரத்தில் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது வருந்தத் தக்க ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. அதே நேரத்தில் மொழிக்குத் தக்க பாதுகாப்புக் கொடுக்காமல் வீண் மாச்சாரியங்களுக்கு இடம் கொடுத்து இந்த மாநில மக்களை இரண்டாம் தர, முன்றும் தர குடிமக்களாக ஆக்கும் நிலையில் இந்தியை அவசரம் அவசரமாக கட்டாயமாகத் திணித்து, ஆதிக்க மொழியாக ஆக்குவதை தடுக்காமல் இருப்பதும், மொழிச் சம்பந்தமாக ஒரு சுமுகமான வழிவகை காணாமல் இருப்பதும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இவற்றை எல்லாம் கண்டறிந்து கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்களை பரிசீலித்து, அதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொண்டு, இன்னின்ன கருத்துக்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மின்சார இலாகா அறிக்கை தந்திருப்பது போல, ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டது போல, அந்த முயற்சியை பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வைத்து, விளக்க வேண்டியதை ஒட்டி, அந்த குறைபாடுகள், கருத்துக்களில் இன்னின்ன செய்யக்கூடியன, இன்னின்ன செய்யக்கூடாதன, இன்னின்ன செய்து முடிந்தன, எவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அளவுக்கு விளக்கம் தந்தால், அடிக்கடி மன்ற உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அந்த முயற்சியில் மின்சாரத்துறையினர் ஈடுபட்டது போல, எல்லாத்துறையினரும் மேற்கொண்டால் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சாதகமாகவும், பொதுமக்களுக்கு சாதகமாகவும் இருக்கும்.

“செய்தக்க அல்ல செயக்கெடுஞ்செய்தக்க

செய்யாமை யானாங் கெடும்”

என்று வள்ளுவர் கூறிய வாக்கை ஒட்டி, செய்ய வேண்டியதைச்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1964]

செய்து, செய்யுக்கூடாதவைகளை தடுத்து, இந்த மாநிலத்தின் புகழையும், பெருமையையும் நிலைநாட்ட ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கூறி, வள்ளுவர் கூறிய குறளை மீண்டும் நினைவுபடுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஆறு நாட்களுக்கு பொது விவாதம் நடந்ததோடு, அதன் பிறகு தனித் தனி மானியங்களின் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இந்த ஆண்டிலே விசேஷம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு மானியத்தைப் பற்றியும் விவாதிக்க அவகாசம், சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டது. முன்பெல்லாம் சில மானியங்களின் பேரில்தான் விவாதம் நடக்கும்; அப்படி மன்றத்திலே விவாதிக்க எதிர்க்கட்சிகளையும் கலந்து கொண்டு சில மானியங்களைத்தான் எடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். பின்னால் மிச்சம் இருக்கும் மானியங்கள் 'கில்லடின' ஆகும். ஆனால் இந்த ஆண்டில் எல்லா மானியங்களும் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டன. அப்படி அந்தந்த மானியத்தைப் பற்றிப் பேச கனம் உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆனால், இந்த அவகாசம் போதாது என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது இத்தனை நாள் போதாது, அதிக நாள் வேண்டுமென்றால், பிப்ரவரி மாதத்திலேயே நாலு நாள் முன்னதாகவே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள். அதோடு சில மானியங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு நாட்களுக்கு விவாதம் இருந்தால் நலம் என்றும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். எதோ மூன்று, நான்கு பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, விவசாயம், கல்வி, இன்னும் (திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொழில் வளர்ச்சி) தொழில் வளர்ச்சி, (திரு. மு. கருணாநிதி : சமுதாய நலம்) சமுதாய நலம், (திரு. மு. கருணாநிதி : கூட்டுறவு), சரி, கூட்டுறவு, அப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு நாள் ஆகிவிடும். அப்படி நாம் யோசிக்கக்கூடாது. இன்னும் நாலேந்து நாட்களுக்கு முன்னதாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து, மார்ச்சு மாதம் முதல் தேதி முதல் என்பதற்குப் பதிலாக, பிப்ரவரி மாதம் நாலாவது வாரத்தில் செய்யலாமா என்று பார்க்கலாமே தவிர, எல்லாவற்றிற்கும் என்றால், பிப்ரவரி முதலிலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான். (குறுக்கீடு) கூட ஆறுநாள் கேட்கிறார்கள். ஆறு நாட்கள் என்றால் கூட சிரமமாக இருக்கும். பிப்ரவரியிலேயே எவ்வளவு முன்னால் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். எத்தனை நாளுக்கு முந்தி மன்றத்திலே சமர்ப்பித்து, விவாதம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அடுத்த ஆண்டுக்கு யோசிங்கலாம். இரண்டு நாட்கள் சில திட்டங்களுக்கு என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது, அது நாள் பொது விவாதத்தை குறைக்கலாம் என்றால், குறைக்கலாம். இல்லை ஆறு நாளும் வேண்டும் என்றால் மேற்கொண்டு வைத்துக் கொள்ளலாம். இதையெல்லாம் பற்றி யோசிக்கலாம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பின்சாரத்துறையிலே,

30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மின்சார விவாதத்திலே நடைபெறுவது போல இந்த விவாதங்களிலும் குறிப்பிடப்படும் கருத்துக்கள் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று, பொது விவாதத்திலும், எல்லாத்துறைகளிலும் கனம் உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் குறித்து விவரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அது ஒரு இலாகா அல்ல, ஒரு மின்சார குழு நடத்துகிறது. அது தனி சட்டம். ஆனால் அரசாங்க இலாகாவில் இல்லாத இந்தப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று சட்டத்திலே போட்டு இருக்கிறோம். கூடியவரையில் கனம் உறுப்பினர்கள் கூறுவதை, ஒவ்வொன்றாக விளக்கப்படுவது போக எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம்: நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். எல்லாவற்றுக்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இல்லாமல் இருக்கலாம். இதை கனம் உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். என்ன என்ன கருத்துக்கள் சொன்னார்கள், அது என்ன ஆயிற்று என்று எல்லாம் சொல்லவேண்டும் என்று இந்தப் பக்கத்து உறுப்பினர் திரு. மாதாசுவாமி அய்யங்கரும் இங்கே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூறினார்கள். ஆனால் அது சாத்தியம் இல்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பேசுவதற்கு எல்லாம், அங்கத்தினர் சொல்லும் எல்லாவற்றுக்கும் என்ன செய்தது, என்ன செய்யவில்லை என்று சொல்வது சாத்தியம் இல்லை. அவ்வப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள கேள்விகள் போடலாம்; விளக்கம் கோரலாம்; பாதகம் இல்லையென்றால் அமைச்சருக்கு எழுதி அனுப்பினால் அமைச்சர் விளக்கம் கூறுவார்கள், பதில் கொடுப்பார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்ற கனம் உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள், சாதாரணமாக இப்பொழுது நடைபெற்ற விவாதத்தில் வீட்டகுறை தொட்டகுறை போல் ஆகிவிட்டது என்று. ஆறு நாட்களுக்கு பொது விவாதம் என்றும் பிறகு மான்யங்களுக்கு அவகாசமும் கொடுக்கப்பட்டது. இதிலே புதிதான கொள்கைகள் சாதாரணமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில பொதுவான குறைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். சில குறிப்பிட்ட குறைகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக கேள்விகள் கேட்கப்படும்போது அமைச்சர்கள் சரியாக விடை அளிப்பதில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் தெரிவித்தார்கள். விளக்கம் கூறுவதற்குத்தான் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. அரசாங்கம் தவறு செய்திருந்தால், அரசாங்கத்தை கண்டிக்க கேள்விகள், உப கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், என்னைப் பொறுத்தவரை, என் சக அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையில் கூடியவரையில் விளக்கம் கூறத்தான் பார்க்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சற்று கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். கேள்விகள் பற்றி மூல்களும் இருக்கின்றன. கேள்விகள் கேட்கும்போது “இன்சினுவேட்” பண்ணக்கூடாது. இன்சினுவேட் பண்ணக்கூடிய கேள்விகள் எத்தனையோ

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

வருகின்றன. அப்பொழுது ஆத்திரமடைகிறோம். சரி இல்லை என்று ஸ்பீக்கர் சொல்லும்போது கூட, நாங்கள் பதில் சொல்கிறோம். இன் சினுவேட் பண்ணும் கேள்விகள் போடுவது சரியா என்று கேட்கிறேன். கூடியவரைக்கும் கேள்விகளுக்கு தகுந்த பதில் சொல்லலாம். ஆனால் அளிக்கிற விடை பிடிக்கவில்லை என்றால், அதற்கு நான் பொறுப்பு இல்லை. இன்சினுவேட் செய்தாலும் கூட அதையெல்லாம் காதிலே வாங்காமல், ஒன்றும் தெரியாமல், ஓரத்துப்போகவில்லை. அரசியலில் இருப்பவர்கள் ஓரப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றாலும் எதற்குமே கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. இன்சினுவேட் பண்ணினால் அதே முறையில் தான் பதில் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்த விதை போடுகிறோமோ அதுதான் வரும். நாங்கள் சொல்லுகிறபோது யாரையும் குறைவாக, அவமதித்துப் பேசும் எண்ணம் யாருக்கும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை தவிர்த்து வருகிறோம், தவிர்க்கப் பார்க்கிறோம். சில சமயங்களில் அது சில கனம் உறுப்பினர்களுடைய சபாவம் என்று விட்டு விடலாம். ஆனால் அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகள் பத்திரிகையில் வருகிறது. அதைக் கவனிக்காமல் சாதாரணமாக சொன்னால், இங்கே நிலைமை எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் பத்திரிகையில் படிக்கிறவர்கள் உண்மை என்று தான் நினைப்பார்கள். அதனால் தான் கொட்டுகிற மாதிரி சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தேன் கொட்டினால் அதையெடுத்து முத்தம் கொடுத்து விட்டு போட முடியுமா? அந்த நிலையிலே விடை அளிக்கிறோமே தவிர நாங்கள் ஏதோ விடை அளிக்க, விளக்கம் தர தயங்குகிறோம், அல்லது மறுக்கிறோம், அல்லது அவமரியாதைப் படுத்தும் வகையில் சொல்லுகிறோம் என்பதற்கு கொஞ்சம் கூட இடம் இல்லை. புலவர் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதிலிருந்து புலவர்களுக்கு கோபம் கூட வரக்கூடும் என்று தெரிந்து கொண்டேன். அப்படி சொம்ப கோபமாகப் பேசினார். அதுவும் எதிர் பார்க்கக்கூடியதுதான். அவர்கள் கூறுவதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். கன்னத்தில் போட்டுக் கொண்டு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் நிச்சயமாக கருதலாம். தான் கூறுவதில் தூற்றுக்கு தூறு சரியாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் அப்படியே நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எப்படி அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது? நாங்கள் விடை அளிக்கிறோம். விடை அளிப்பது பிடிக்கவில்லை என்றால் கோபம் வருகிறது. நான் என்ன செய்வது? அவர்கள் வேண்டும் என்கிற விடையை எப்படி கொடுக்க முடியும். அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளாக அனுபவம் இருக்கிறது . . .

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களிடம் இருந்து நாங்கள் விரும்புகின்ற விடையை எதிர் பார்க்கவில்லை; ஆனால் எழுப்புகின்ற கேள்விக்கு வேறு ஏதோ சொல்லுகிறார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. அவர்கள் தாங்கள் சரியென்று நினைப்பதை கூறும்போது எங்களுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை.

30th March. 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : புலவர் புலமை ஏட்டளவில் அளிக்கிறது. எங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில்தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். பிடிக்கவில்லை என்றால் பதிலுக்கு கண்டித்து விட்டுப் போகலாம். ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற முறையில் பதில் அளிக்க முடியாது.

இரண்டு, மூன்று திருஷ்டாந்தங்கள் சொன்னார்கள். “ஆதாரக் கல்விப்பைப் பற்றிய திரு. அரியநாயகம் அவர்களுடைய அறிக்கை என்ன ஆயிற்று?” என்று கேட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லோன். நான் நினைத்ததை, நான் உணர்ந்ததைச் சொன்னேன். “ஆதாரக் கல்வியின் அடிப்படையான கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால், இப்போதைய தேவைக்கு ஏற்றவாறு சில மாறுதல்கள் செய்வதாக இருக்கிறது” என்று நான் அப்போதே விளக்கியிருக்கிறேன். அந்த விளக்கம் அவர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லையென்றால் அதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

அம்மாதிரித்தான், கேள்வித்தான் வெளிப்பட்டுவிட்டதாகப் புலவர் அவர்கள் பேசினார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். மற்றவர்களும் பேசினார்கள். எத்தகைய பொறுப்புணர்ச்சியோடு, எந்த வகையில் நான் ஆராயவேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், எப்படியெல்லாம் ஆராய வேண்டும், எப்படியெல்லாம் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு உணர்ந்து தான், “கேள்வித்தாள்கள் வெளிப்பட்டு விட்டவில்லை” என்று நான் சொன்னேன். அந்தப் பதில் அவர்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருந்திருக்கலாம். பிடிக்கவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லலாம். அவ்வாறு சொல்வதற்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிமை உண்டு. நான் சொல்வது தவறு என்று அவர்கள் கருதிக்கொண்டு, தவறு என்றும் கண்டிக்கலாம். ஆனால், யாரோ பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் வேண்டுமென்றே எழுதலாம். பத்திரிகைகளிலே எழுதுவதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வேண்டும் என்றே மண்ணை வாரித் தூற்றுவோம் என்ற நோக்கத்தோடு வெளியிலே இருக்கிறவர்களில் சிலர் நடந்து கொள்கிறார்கள். “பத்திரிகையில் எழுதிவிட்டார்களே அதை வைத்து நான் கேள்வி கேட்டேன்” என்றால் என்ன செய்வது? மேலும் விசாரணை செய்வது என்றால், எந்த அளவு விசாரணை செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்கின்றோம். அதற்கு மேலும் விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சி விரும்பலாம். மேலும் விசாரணை அவசியம் இல்லை. எத்தகைய விசாரணை செய்கிறோம் என்று விளக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல் இருக்கலாம். விசாரணை செய்யலாம் என்றால், எதிர்க்கட்சிகள் கோருகின்ற முறையில் விசாரணை செய்ய நான் மறுக்கலாம். அதற்குமேலே, அவர்கள் கோருகின்ற முறையில் விசாரணை செய்யவில்லையென்று வேண்டுமானால் அவர்கள் கண்டிக்கலாமே தவிர, நாங்கள் திருப்திகரமாக இதற்குப் பதில் அளிக்கவில்லை என்று கூறுவது முறையல்ல என்று தான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

அடுத்து, மொழி விஷயத்தைக் குறித்து, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். புலவர் அவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும்கூறினார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே கூட, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், “இங்கே தான் மூன்று மொழி, வட நாட்டில் இரண்டு மொழி தானே?” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. ஆனால், மும்மொழிக் கொள்கை என்பது அகில இந்தியாவிலும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற கொள்கையாகும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் பாடத் திட்டத்தில் மூன்று மொழிகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, தென்னாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற கொள்கையாகும். இதுபற்றி தான் முன்னமே கூறியிருக்கிறேன். ஹிந்தி மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் அவர்களுடைய தாய்மொழியான ஹிந்தியையும், அத்துடன் ஆங்கிலத்தையும், மூன்றாவதாக வேறொரு மொழியையும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் இந்த மும்மொழிக் கொள்கை. மும்மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, வட நாட்டுக்கும் தென்னாட்டுக்கும் பாகுபாடு இல்லை. மூன்று மொழிகளைப் படிப்பதிலே பாகுபாடு ஒன்றும் இல்லை.

‘இங்கேயும் திருப்தி செய்ய வேண்டும், அங்கேயும் திருப்தி செய்ய வேண்டும்’ என்று நான் ஏதோ செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நான் விளக்கம் கூறுவதிலே முரண்பாடு ஒன்றும் இல்லை. மும்மொழிகளைப் படிக்கின்ற விஷயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நான் எத்தனையோ முறை விளக்கி இருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், தாய்மொழியாகிய தமிழைக் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டும்; அத்துடன் உலக மொழியான ஆங்கிலத்தைப் படிக்கவேண்டும்; மூன்றாவது மொழியாக ஹிந்தியைப் படிக்கலாம் அல்லது ஹிந்தி பிடிக்கவில்லை என்றால், வேறொரு மொழி படிக்கலாம் என்று தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மாணவர்களுக்கோ, பெற்றோர்களுக்கோ, ‘ஹிந்தி படிக்கக் கூடாது’ என்று மனத்திலே தோன்றினால், அதனால் மாணவர்களுடைய படிப்பு பாதகம் அடையாது; தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் அப்படி எண்ணுகிறவர்களுடைய படிப்பு பாதகம் அடையாது. ஆனால், பெரும்பாலோர் என்ன நினைக்கிறார்கள்? ஹிந்தி படிப்பது தங்களுக்கு நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, பெரும்பாலோர் ஹிந்தி படிக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர் ஹிந்தி படிப்பதனால், ‘கட்டாயப்படுத்துகிறோம்’ என்று நினைப்பது தவறு.

இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் கல்லூரி விழாவிற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அங்கே மாணவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அந்த கல்லூரியில் ஒரு மாணவன் ஆங்கிலத்தில் முதல் பரிசு பெற்றான்; தமிழிலும் முதல் பரிசு பெற்றான்; ஹிந்தியிலும் முதல் பரிசு பெற்றான். மூன்று பரிசுகளையும் ஒரே மாணவன் வாங்கி இருக்கிறான். கல்லூரியில்

30th March 1964]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஹிந்தி படிக்கவேண்டும் என்கிற கட்டாயம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், ஹிந்தி படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு ஹிந்தி சொல்லித் கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு படித்து அவன் ஹிந்தியிலும் முதல் தரமாகத் தேறியதனாலே அம்மாணவனுடைய தமிழ்ப் படிப்பு ஒன்றும் பாதிக்கப்படவில்லை; ஆங்கிலப் படிப்பும் பாதிக்கப்படவில்லை. பச்சையப்பன் கல்லூரி; அதுவும் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பச்சையப்பன் கல்லூரி. அந்தக் கல்லூரியில் மூன்று மொழிகளுக்கான பரிசுக்களையும் ஒருவனே பெற்றான். அந்தப் பரிசுக்களை நானே, என் கரத்தாலேயே, வழங்கினேன். அவர்களுக்கு அருமை தெரிகிறது. படிக்கிறவர்களுக்கு அருமை தெரிகிறது. ஹிந்தி படித்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறவர்கள் படிக்கிறார்கள். ‘மனச் சாட்சி வேறு விதமாகக் கூறுகிறது’ என்றால், அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு மொழி படிக்கட்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆக, ஹிந்தி மொழியைக் கற்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்குப் போதிய வசதிகள் செய்வதனாலே ஒன்றும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அதற்குத் தடை ஒன்றும் இருப்பதற்கில்லை.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. இராகவ ரெட்டி அவர்கள், தெலுங்கு பயிற்சிப்பள்ளி ஒரே ஒரு பள்ளிதான் ஹொசூரில் இருக்கிறது என்றும், எங்கோ ஒரு மாணவனுக்கு வேண்டி இருந்தது என்றும், அதற்குக் கல்வி இயக்குநர், “எவ்வளவு தேவை என்று எங்களுக்குத் தெரியும், தேவைக்குத் தகுந்தாற்போல் வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னதாகவும் தெரிவித்தார்கள். ஏதோ தவறு தலாகப் பேசிவிட்டதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி இயக்குநர் சொன்னது சரி. அவருக்குத்தான் தெரியும். ஒரு மாணவனுக்கு வேண்டுமென்று பயிற்சிப் பள்ளி வைக்க முடியாது. எவ்வளவு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்று கல்வி இயக்குநருக்குத் தெரியும். தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் இப்படி எட்டு மொழிகள் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் போதனை மொழிகளாக இருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ‘எங்களுக்குப் பயிற்சிப்பள்ளி வேண்டும்’ என்று பலர் கேட்கிறார்கள் என்றால், மொத்தக் கணக்குப் போட்டு எவ்வளவு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்று பார்க்கிறோம். எந்த அளவு எங்கே இருக்கிறது, எந்த மாவட்டத்தில் வேண்டியிருக்கிறது, எந்த மாவட்டத்தில் வேண்டிய தில்லை என்பதையெல்லாம் பார்த்துச் செய்கிறோம். ஆனால், அங்கங்கே வேண்டுகிறவர்கள். ‘நான் கேட்கிறேன், கொடுக்க வில்லையே’ என்று நினைக்கிறார்கள்.

மாமமொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், இதிலே ஹிந்தி வேண்டியவர்கள் படிக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் பாடமாக எடுத்துக்கொண்டு படிக்க விரும்புகிறவர்கள் படிக்கிறார்கள். வேண்டாதவர்கள் படிக்க வேண்டிய நிமித்தம் இல்லை. கட்டாயம் இல்லை. நான் படிக்கவில்லையென்றாலும், மற்றவனும் படிக்கக் கூடாது. அது கட்டாயம்” என்று சொல்வதைத்தான் நான் கண்டித்து வருகிறேன். அதைப்பற்றி நான் அப்போதும் குறிப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 30th March 1964]

பிட்டேன். இப்போதும் குறிப்பிடுகிறேன். மற்றவனும் படிக்கக் கூடாது என்று சொல்வது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல. 'நான் படிக்காது இருக்கப் போகிறேன்' என்றால் இருக்கட்டும். ஆனால், இன்னொருவனும் படிக்கக்கூடாது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். ஒருவன் படிக்கவில்லையென்றால் அவனைக் கட்டாயப் படுத்தவில்லை. மற்றவனும் படிக்கக்கூடாது என்ற பொருளிலே தான், 'ஹிந்தி கூடாது' என்கிறவர்கள் சொல்கிறார்கள். மற்றவர்களும் படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வது ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பட்டது. தான் படிக்கவில்லையென்றால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை; கட்டாயப்படுத்தவில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பாதகம் இல்லை; படித்துத் தேறுகிறவர்கள் தேரலாம். இன்னொருவன் படித்துத் தேறக்கூடாது என்று சொல்வது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல. அப்படியெல்லாம் ஒருவர் விரும்புவாரானால், ஜனநாயகம் இல்லாத நாடு பாகிஸ்தான் இருக்கிறது, அங்கே போய் படிக்கலாம் என்றுதான் நான் சொன்னேன். ஜனநாயகத்திலே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

திரு. மு. கருணாநிதி : இம் மாதம் 7-ம் தேதியன்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இங்கு பொது விவாதத்தில் பதில் சொன்ன போது, "ஜனநாயகம் இல்லாத நாடு பாகிஸ்தான், அங்கே போகலாம்" என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் பேச்சுக் குறிப்பில் அப்படி இல்லை. அதை நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன்.

"ஹிந்தி படிக்க விரும்பாதவர்கள் பரீட்சை எழுத வேண்டிய ரிமித்தம் இல்லை. ஆனால், ஹிந்தி படிக்க விரும்புகிறவர்களும் படிக்கக்கூடாது, பரீட்சைக்குப் போகக்கூடாது என்று சொன்னால், அத்தகையோர் வேண்டுமானால் பாகிஸ்தானுக்குப் போய்ப் படிக்கலாம் என்றுதான் சொல்வேன். இவர்களுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் தோழமை இருக்கிறது. இந்தியை மற்றவர்கள் படிப்பதும் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் என்று சொன்னால், பாகிஸ்தானுக்குப் போகலாம் என்றுதான் சொல்வேன்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மீண்டும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதை அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறேன். திரும்பவும் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன். விளக்கமாகத்தான் சொன்னேன். ஏன் அவ்வாறு சொன்னேன்? "இன்னொருவன் படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதென்றால் ஜனநாயகம் இல்லாத நாட்டுக்குப் போகட்டும்" என்று சொன்னேன்.

ஏன் பாகிஸ்தான் எனக்குத் தோன்றியது என்றால், அதற்கும் நான் இப்பொழுது விளக்கம் கூறுவேன். முஸ்லிம் லீக் இருக்கிறது. சுதந்திரத்திற்காக நாம் பாடுபட்ட காலத்திலே அவர்கள் அதற்கு எதிர்ப்பாக நின்றார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் Two-nation theory யிலே இருந்தவர்கள். ஆகையால் 'சுயராஜ்யம் வேண்டாம்' என்று கூறினார்கள். சுயராஜ்யப் போராட்டத்தை அவர்கள்

30th March 1964]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எதிர்த்தார்கள். இன்றும் அவர்களுடைய மனப்பான்மை மாறவில்லை. இங்கே கூட: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு நாளைக்கு, “நாங்கள் விதியை மாற்றிவிட்டோம்” என்று சொன்னாலும், தி.மு.க. வின் துணைத் தலைவர் அவர்கள், “இன்றும் பிரிவினை தான் எங்களுடைய கொள்கை” என்று கூறுகிறார்கள். அதே நிலையில் முஸ்லிம் லீக் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்வது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல: அவர்களுடைய சமூகத்திற்கும் நல்லதல்ல. அவர்களுடைய சமூகத்தினருக்கும் அவர்கள் வசிக்கும் இந்த நாட்டுக்கும் துரோகம் விளைவிக்கும் தன்மையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்கள் அல்ல. அன்று ‘சுபராஸ்யம் வேண்டாம்’ என்று சொன்னார்கள்: ‘நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். பிரிந்து போய்விட்ட பின்னரும், அவர்கள் இருக்கிற இந்த நாட்டிலும் அவர்களுக்கு இப்பொழுது நம்பிக்கை இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தோழமை கொள்வது என்றால், அது பொருந்தமா? என்றுதான் நான் முன்பே கேட்டேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த நாட்டிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விட்டது என்ற செய்தி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்பொழுதுதான் தெரிந்ததா? கேரளாவில் அவர்கள் கூட்டுச் சேர்ந்தார்களே, அப்போதே தெரிந்ததா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்பொழுதும் தெரிந்தது தான். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த நாட்டைப் பிரிப்பதில் அக்கறை கொண்டவர்கள்; நாட்டைப் பிரிப்பதிலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இன்றும் அவர்கள் பிரிவினையிலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். அகவே, ஒரு சாராரும் ஒன்று சேருகிறார்கள். ஆனால், நான் கவலைப்படவில்லை. முஸ்லிம் லீகின் கொள்கையைப் பற்றி எனக்குச் சிறிதும் கவலை இல்லை. ஏனென்றால், முஸ்லிம் மக்கள் அதற்கு இரையாகமாட்டார்கள். முஸ்லிம் மக்கள் தேசப் பற்று நிறைந்தவர்கள். வீரம் நிறைந்தவர்கள். இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையிலே அவர்கள் அக்கறை உள்ளவர்கள். சிலர் தங்களை முஸ்லிம் லீக் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பாமா மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்களே, அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு என்ன விளைவித்தாலும் அதைப்பற்றிக்கூட நான் அவ்வளவாகக் கவலைப்படவில்லை. ஏனென்றால் இந்த நாட்டை அவர்கள் ஒன்றும் அசைக்க முடியாது (ஆரவாரம்). ஆனால், அவர்களுடைய சமூகத்திற்கே அவர்கள் துரோகம் விளைவிக்கிறார்களே, அதுதான் எனக்குக் கவலையை ஏற்படுத்துகிறது.

இந்த மாநிலத்தில் உள்ள சிறுபான்மைச் சமூகத்தினருக்கு, அவர்கள் முஸ்லிம் மதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம், கிருஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம், நாம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

1-00
p.m.

பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறோம். நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். நாம் எந்த அடிப்படையில், எந்த முறையில் செயல்பட்டு வருகிறோம் என்பதை மத்திய ஆட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட கேட்டு இருக்கிறார்கள். நாம் எந்த பார்முலாவைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று கேட்டு அதையே அவர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள். நாம் இங்குள்ள சிறுபான்மையினருக்கு எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் அளித்து வருகிறோம். வேறு எங்கே எப்படி நடந்தாலும் பரவாயில்லை. பத்திரிகையில் என்ன வந்தாலும் பரவாயில்லை. இங்கே அமைதி இருக்கவேண்டும், சகிப்புத் தன்மை தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். சகோதர மனோபாவம் நீடித்து இருக்க வேண்டும். நாம் நிச்சயமாக முஸ்லிம் சகோதரர்களுக்கும் சரி, கிறிஸ்துவ சகோதரர்களுக்கும் சரி—பாதுகாப்பு தொடர்ந்து அளிப்போம். இந்த அரசாட்சி சிறுபான்மை சமூகத்தினருக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை உறுதியாக அளித்து வரும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏதோ நான் பாகிஸ்தானுக்குப் போ என்று சொல்லிவிட்டேன் என உணம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள். மற்றவர்களும் பேசினார்கள். நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன், இப்போதும் சொல்கிறேன். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இப்போது சிலபேர்களுடைய போக்கு சரியானதாக இல்லை. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நல்லது அல்ல. இத்தகைய சமூகத்தினரிடம் மக்கள் ஐக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு ஏமாந்துவிட்டுக்கூடாது. இப்போதும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அகில இந்திய பரிட்சைக்கு இந்தி வைப்பதைப் பற்றி நான் மிக நன்றாக விளக்கிச் சொல்லி இருக்கிறேன். இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அகில இந்திய பரிட்சை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இனி இந்தியை தாய் மொழியாக கொண்டவர்கள் அல்லது இந்தியை நன்றாகப் படித்தவர்கள் இந்தியில் அந்தப் பரிட்சையை எழுதுவீராமல் அதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்கிற பிரச்சினை எழுந்தது. இந்தி அகில இந்திய மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அகில இந்திய சர்வீசுக்கு இந்தியில் பரிட்சை எழுத அனுமதிக்கவேண்டும் என்றால் அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்தியில் மட்டும் தான் பரிட்சை என்றால் இந்தி பேசாத பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு அது பாதகமாக விளையும். ஆகவே தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலும் அந்தப் பரிட்சை இருக்கும் என்கிறபோது நமக்கு அதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அதுவும் எவ்வளவு நாட்கள் ஆங்கிலத்திலும் பரிட்சை இருக்கவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோமோ அவ்வளவு நாட்கள் ஆங்கிலத்திலும் இருக்கும். அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க ஆங்கிலத்தில் மட்டும் தான் பரிட்சை இருக்கவேண்டும் என்றால் நாம் அப்படிச் சொல்ல முடியாது.

30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஏனென்றால் இதில் நாம் ஒரு விஷயத்தை எப்போதும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாநிலம் ஒன்று, நாடு ஒன்று மூன்றாவது உலகம். மாநில மொழி பிரதேச மொழி தான். மாநில சர்வீசுக்கு பிரதேச மொழியில் பரிட்சை எழுதவேண்டும் என்றால் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். மாநில ஆட்சி மொழியும் பிரதேச மொழி தான். உலக மொழி ஆங்கிலம். அதையும் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தையும் நாம் படிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் மாநிலம், உலகம் ஆகிய இரண்டுக்கும் நடுவில் நம்முடைய நாடு, நம்முடைய தேசம் என்பது ஒன்று இருக்கிறது. அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. உதாரணத்திற்கு ருஷ்யாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே பல மொழி பேசுகின்ற மாநிலத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கங்கே மாநில மொழியில்தான் மாநில நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. தேசமொழியாக அவர்கள் ருஷ்ய மொழியை வைத்திருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் விஞ்ஞானம், பொறியியல் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சிக்காக உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தையும் கட்டாயமாகத் தங்கள் பள்ளிகளில் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பார்லிமெண்டில் அவர்களுடைய தேசமொழியாகிய ருஷ்யமொழியில்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால் உலக மொழியாகிய ஆங்கிலமும் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக தேசமொழியாக ருஷ்யமொழி வேண்டாம் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அதுபோல நமக்கும் உலகமொழியாகிய ஆங்கிலம் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக நம்முடைய நாட்டு மொழியாகிய, தேசமொழியாகிய இந்தி வேண்டாம் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஆகவே மாநில மொழி, தேசமொழி, உலக மொழி என்ற அடிப்படையில் நாம் இன்றையதினம் மும்மொழிக் கொள்கையை வகுத்தோம். இது விஷயத்தில் நாம் சொல்வதை எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலே கேட்கிறார்கள். புலவர் அவர்கள் எம்.ஏ. பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் எம்.ஏ. படிக்கவில்லை. பி.ஏ., படித்து இருக்கிறேன். பி.எல்., லும் படித்து இருக்கிறேன். படித்து என்ன பயன்? படிப்பதாலே எல்லா விஷயங்களும் தெரிந்து போகிறதா என்ன? எம்.ஏ. படித்தால் தான் அகில இந்திய சர்வீஸ் பரிட்சை எழுதலாம் என்றால் எம்.ஏ. படித்தவர்களுக்கு அந்தப் பரிட்சை எதற்கு என்று சொல்ல முடியுமா? எம்.ஏ. படித்தவர்கள் எல்லாரையும் ஒன்றாக ஒரு பரிட்சை எழுத அதற்குள்ளே அவர்கள் தங்கள் படித்த படிப்பின் பயனை எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டு ராங்க் நிர்ணயிக்க முடிகிறது. நான் கூடச் சொன்னேன். இந்தியில் அகில இந்திய சர்வீஸ் பரிட்சையை நடத்திவிடுகிறீர்கள். அவர்களும் எழுதித் தேறிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் எங்களுக்கு என்ன பயன்? அவர்களை இந்தி பேசுகிற மாநிலத்தில் மட்டும் நியமித்துக் கொள்வதானால் சரி. அகில இந்திய சர்வீஸ் அடிப்படையில் நீங்கள் அவரை எங்கே வேண்டுமானாலும் நியமிக்கலாமே? ஆகவே இந்தியில் மட்டும் பரிட்சை வைத்துப் பயன் என்ன?" என்று கேட்டேன். அதை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

அவர்களும் ஊர்ந்தார்கள். அகில இந்திய சர்வீஸ் பரிட்சையை இந்தியில் வைத்தாலும், அவர்களுக்கும் ஆங்கிலத்தில் இரண்டு பேப்பர் பரிட்சை வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதில் என்ன தவறு?

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். அகில இந்திய சர்வீஸ் பரிட்சைக்கு ஆனர்ஸ் பட்டம் பெற்றவர்கள்தான் வருகிறார்கள். நல்ல ஆங்கில அறிவு பெற்றவர்கள்தான் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் என்ற சப்ஜெக்டில் பரிட்சை வைத்தால் அது கஷ்டமானதாக எப்படி இருக்கும்? அப்படி பரிட்சை வைப்பதே கல்வித் திட்டத்திற்கு மாசு உண்டாக்குவதாக இருக்காதா? ஏற்கனவே ஆனர்ஸ் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இதை எழுதுவது எப்படி கஷ்டமாகும்? இதை விளக்கக் கோருகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு எல்லாம் ஐ.ஏ.எஸ். பட்டம் கொடுத்துவிடுவது இல்லை. எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களும் ஐ.ஏ.எஸ். பரிட்சை எழுத வேண்டும். இதில் மார்க் போட்டு பாஸ் பெயில் பார்ப்பதில்லை. ராங்கிங்தான்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: அகில இந்திய சர்வீசுக்கு மற்ற பாடங்களை எல்லாம் இந்தியில் எழுதிவிடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் பற்றிய வினாத்தாளை மட்டும் எழுதுவதில் என்ன சிரமம் இருக்க முடியும்? எம்.ஏ. ஆங்கில அறிவு பெற்றவர்கள்தானே. அவர்களுக்கு ஆங்கில மொழி அறிவு பரிட்சை மட்டும் எப்படி சிரமமாக இருக்க முடியும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எனக்கு புலவர்களுக்கு எப்படி விளக்குவது என்பது தெரியாது. புலவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கவும் என்னால் முடியாது.

அகில இந்திய சர்வீஸ் பரிட்சையைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்கிலத்தில் இரண்டு பேப்பர்கள் எழுதவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள்.

பர்மாவிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் வருகின்றவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயம் ஏற்கெனவே கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிலோன் ரிப்பேட்ரியட்சக்காகவே ஒரு ஸ்பின்னிங் மில்லை திருநெல்வேலியில் வைத்திருக்கிறோம். அதோடு அவர்கள் எந்த உத்தியோகங்களுக்கு லாயக்கு என்று பார்த்து உத்தியோகங்கள் கொடுக்கவும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு நாட்களுக்கு முன்புகூட இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். திருப்பத்தூர், திருவாடானை, சிவகங்கை தாலுக்காக்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். சிலோன் ரிப்பேட்ரியட்சக்காக முந்திரிச் செடி நட்டும் திட்டம்; தென்னம்பிள்ளை நட்டும் திட்டம் ஆகியவை எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம்

30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொடுத்திருப்பதோடு ஆயிரம் ரூபாய் கடனும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடனுக்கு வட்டி இல்லை; பத்து ஆண்டுகள் வரை திருப்பிக் கேட்பதில்லை; பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். தென்னம்பிள்ளை வளர்ந்து விட்டால் வருமானம் தரக்கூடியது. திருஷ்டாந்தமாகச் சிலவற்றைச் சொன்னேன். சிலோன் போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடியவர்களின் நலனில் அரசாங்கம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கத்தினர்கள் போய்ப் பார்வையிட ஜீப் வசதி இல்லையென்று சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவர் இருவர் சேர்ந்து போனால் தகராறு வருகிறது. ஆகவே. கலெக்டரோ, கமிஷனரோ அல்லது அதிகாரிகளோ சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூட அழைத்துக் கொண்டு போகட்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்னென்னவற்றைப் பார்க்கவேண்டுமோ அவற்றைப் பார்க்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அதிகாரிகள் அழைத்துக் கொண்டு போவார்கள்.

திருவள்ளூர் திருநாளைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் பேசினார்கள். இந்த மன்றத்தில் திருவள்ளூர் படமவைக்கப்பட்டு விட்டது. அவர் 'என்னைப் பார்க்கிறார்' என்று சொன்னார்கள். "பெரிய மனிதன் போனால்; ராஜா யானை மேல் போனால்; என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான், உன்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான்" என்று சொல்வார்கள். ஆனால் நாம் திருவள்ளுவரைப் பார்க்கவேண்டும்; தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் நம்மை நாம் திருத்திக் கொள்ளவும், இழுக்குகளை நீக்கிக் கொள்ளவும் வழி ஏற்படும். அவர் உலகத்தைப் பார்க்கிறார்; உலகத்திற்கே நல்வழி காட்டுகிறார்.

திருவள்ளூர் நாளுக்காக விடுமுறை விடுவதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். விடுமுறையை அதிகப்படுத்த முடியாது; இருக்கிற விடுமுறையை மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். மாதந்தோறும் இரண்டாவது சனிக்கிழமை விடுமுறை; அதை இந்த விடுமுறையாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். அதுவும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கேட்டுத்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். நான் யோசனை கூறுவதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்கிறேன். வைகாசி மாதத்தில் திருவள்ளூர் பிறந்ததாக ஒரு கருத்து. அந்த மாதத்தில் வருகிற சனிக்கிழமையை திருவள்ளூர் விடுமுறை நாளாகக் கொள்ளலாம். பள்ளிக்கூடங்கள்கூட அதைக் கொண்டாடச் செய்யலாம். விழாக் கொண்டாடலாம். விழாக் கொண்டாடுவதோடு திருவள்ளூர் வகுப்பு வைத்து நடத்துவது உகந்தது. அதையெல்லாம் செய்யலாம். இதைப் பற்றியெல்லாம் மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து கனம் உறுப்பினர்களின் யோசனையை எல்லாம் பெற்று அதற்கு வேண்டிய வகையில் மேற்கொண்டு ஏற்பாடுகள் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப் பற்றிய குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கனம் சங்கரன் அவர்கள் மதுரையில் தொழில் வளர்ச்சி, ரெயில்வே லைன், நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் உள்ள கஷ்டங்கள் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் தொடர்ந்து அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது. செங்கம் உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கும் பொது பணம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு பொதுவான உத்தரவு இருக்கிறது. மாநிலம் பூராவிலும் யார் யார் பணம் கொடுக்க சக்தியுள்ளவர்களோ அவர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. சக்தியற்றவர்கள் எந்த மாவட்டத்தில் இருந்தாலும் அந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு இலவசமாகவேதான் நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஹரிஜன மக்களும் சக்தியுள்ளவர்கள் சில பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை மறுப்பதற்கில்லை. அதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்படவேண்டும். ஏற்கெனவே சொத்துள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு வீட்டு மனை இல்லாமல் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்துதான் பணம் வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களிடமிருந்து மட்டும் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பது சரியல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு யோசனை, கனம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நகர மன்றத்தில் இடம் பெறவேண்டுமென்று கூறினார்கள். இதைப்பற்றி சட்டம் வரும்போது யோசிக்கலாம். இதைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எம்.எல்.ஏ. என்ற உயர்ந்த அந்தஸ்து இருக்கிறது. வோட்டு என்று வைத்தால்கூட ஒரு வோட்டுதான். முனிசிபாலிட்யில் நாம் ஒரு மெம்பராக உட்காருவது கௌரவத்திற்கு உகந்தது அல்ல. (குறுக்கீடு: பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்களே) பஞ்சாயத்து யூனியன் தொடர்புகூட இல்லாமல் இருந்தால் அதையும் நான் வரவேற்பேன்.

பஸ் கட்டண உயர்வைப் பற்றிப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். எனது சகா தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஷார்ட் டிஸ்டன்ஸ் ரூட்களிலே நஷ்டம் வருகிறது. இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல; எந்த நாட்டிலும் இந்த நிலைமைதான். உலகத்திலேயே அப்படித்தான். நம்முடைய சர்க்கார் லாபத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை. மக்களுடைய வசதியைத் தான் பார்க்கிறோம். 'பீக் ஹவர்ஸ்'-ல் லாபத்தை எதிர்பாராமல் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நகரங்களில் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று ரூட்டை சாண்டர் செய்து விட்டார்கள். நீண்ட ரூட்டுகள் கட்டுபடியாகிறது. அரசாங்கமும் நீண்ட ரூட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. டிராம் கார் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஏதோ அப்போது அரையணு,

30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காலனாவுக்குப் போனதைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்போது டிராம்கள் பம்பாயில் இல்லை; கல்கத்தாவில் கூட எடுத்து விடப்போகிறார்கள்; லண்டனில் போய்விட்டது; தற்போது டிராம்கள் 'அவுட் மோடெட்' ஆகிவிட்டது. சீசன் டிக்கட் முன்பு 60 மைலுக்கு 44 வீதம் இருந்தது இப்போது 40 ஆக குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 2/3 பங்கில் எல்லா ரூட்டுகளுக்கும் பாஸ் வழங்க இப்போது முன்வந்திருக்கிறோம். தொடர்ந்து போகக் கூடியவர்கள் சீசன் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டால் முன்பு இருந்த கட்டணத்திற்குச் சரியாகப் போய்விடும்.

உதகைசிலே பெண்கள் கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். பெண்கள் கல்லூரி வேண்டுமென்றால் பணம் கொடுக்க வேண்டும். முன்பு ஏற்படுத்திய கல்லூரிக்கே பணம் கொடுக்கவில்லை; பொட்டட்டோ பிளாண்டுக்கு நோய் ஏற்பட்டு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்லி பணம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தும்போது தல்ல லாபம் வந்து கொண்டதான் இருந்தது. அரசாங்கமே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் பொறுத்துத்தான் செய்வார்கள். மக்களுடைய அதரவைப்பெற்று அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் கல்லூரிகளை அமைக்க முற்படவேண்டும். நீலகிரியில் மில்க் பாக்டரி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னென்ன தொழில்களை எங்கெங்கு வைப்பது சாத்தியமோ அவ்வாறு செய்கிறோம்.

கனம் கரிவேங்கடம் அவர்கள் ஒரு நல்ல யோசனை கூறினார்கள். "சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன; இவற்றையெல்லாம் 'கோடிபை' செய்ய வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு 'லா கமிஷன்' வேண்டியதில்லை; இது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது.

வேலை அதிகப்பட்டால் அதற்கு ஏதாவது குழு அமைக்க வேண்டியிருந்தால் அப்போது கவனிக்கப்படும் இப்போது சட்டங்கள் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு வருகிறதே, எப்படி அவற்றை இணைப்பது என்பதுபற்றி கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் அரிசிப் பற்றாக்குறை இல்லையே, ஏதற்காக லைசென்ஸ், கண்ட்ரோல் எல்லாம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பற்றாக்குறை என்பதற்காக கண்ட்ரோல் இல்லை. விலை அதிகப்படுகிறது. உணவுதானியங்களின் விலை உயர்வால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களும் அந்தப் பலனை அடைவதில்லை, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களும் அந்தப் பலனை அடைவது இல்லை. நடுவில் தூக்கிறவர்கள் சில சமயங்களில் அடைகிறார்கள். ஆகவே அதிக விலை ஏறுகிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆகவே உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் அதிகக் கண்ட்ரோல் இல்லாமல் உணவு தானியங்களை வியாபாரம் செய்கிறார்களே அவர்கள் மீது, விலையைக் கட்டுப்படுத்த, லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த, எவ்வளவு கண்ட்ரோல் வேண்டுமோ அந்த வகையில் கண்ட்ரோல் வைத்துக் கொள்வது என்ற முறையில் லைசென்ஸ்கள், மற்றவைகள் எல்லாம் இருக்க

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

கின்றன. இதுபற்றி உணவு தானிய வியாபாரிகள் வந்து அவர்கள் குறைகளைச் சொன்னார்கள், கேட்டோம். ஓரளவு ஏற்கனவே உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதை சிறிது மாற்றி எந்த அளவிற்கு தளர்த்த முடியுமோ, எந்த அளவிற்கு சலுகை அளிக்கமுடியுமோ அத்தகைய அளிக்கலாமா என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கண்ட்ரோல் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அதை ஒருக்காலும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசியம். அதற்கு ஓரளவு கண்ட்ரோல் அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவசியமான கண்ட்ரோலில் அரசாங்கம் ஈடுபடாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள்; உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடிக்கிறவர்கள் கால் பங்குதான் கல்லூரிகளுக்கு போகிறார்கள் என்றார்கள். ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூல்ஸ் வைப்பதிலும் அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கரை செலுத்தி வருகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு பதிலாக ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூல்ஸ் என்றால் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. குறைந்தபட்ச படிப்பு உயர்நிலைப் படிப்பு, குக்கிராமங்களில் உள்ளவர்களும் படிக்கவேண்டும். பதினேறாவது வரை படிப்பது மிக முக்கியமானது. எந்தத் தொழிலுக்கும் அடிப்படை அறிவு, பக்குவம் வேண்டும். அதற்காகத்தான் உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு. பாதியில் ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூலில் சேர இடமிருக்கிறது. சில பாடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வகை தேடப்பட்டிருக்கிறது. மாதா கவுடர் அவர்கள் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றி சொன்னார்கள். தேக்கம் காரணமாக விவசாயம் செய்வதை நிறுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை கட்டப்படுகிறது என்றால் பாதகம் ஏற்படாத வகையில்தான் நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அளிக்க முடியுமே தவிர சம்பந்தப்படாத முறையில் நிலங்களை அளிக்க முடியாது. நில கிரிக்கு என்று ஒரு தனிச் சட்டம் இல்லை. நீலகிரியில் ஏழைகளும் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் எந்தெந்த வகையில் அவர்கள் நல் வாழ்க்கை வாழ முடியுமோ அந்த வகையில் எல்லாம் இன்று அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தல் பற்றி கூறினார்கள். நடைபெறப்போகிற தேர்தல் பற்றி கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் வோட்டு அளிக்கிற தேர்தல். பஞ்சாயத்து மகாநாடுகளில், அரசாங்கம் நடத்துகிற மகாநாடுகள் சில, உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் நடத்துகிற மாநாடுகள் சில, அரசாங்கம் நடத்துகிற மாநாடுகளில் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடம், மற்றவர்களுக்கு இடம் இல்லை என்று கிடையாது. அரசாங்கம் நடத்தும் மகாநாடுகளில் அரசியல் விவகாரங்களைப் பற்றி பேசவோ தேர்தல்பற்றி பேசவோ கொஞ்சம்கூட இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஏதாவது புகார் இருந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கும். பஞ்சாயத்துக்கள், உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் நடத்துகிற ஸ்தாபனம். அவர்கள் மகாநாடு போடுகிறார்கள். அதில் அமைச்சர்கள் கலந்து

30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொள்கிறார்கள். பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதைப் போல். கலந்து கொண்டு விளக்கங்கள் கொடுக்கிறார்கள், என்ன சட்டம், எப்படி மாற்றுவது என்பதுபற்றியெல்லாம். நான் கூட சென்றேன், விளக்கினேன். பூர்பெரும்புதூர் மகாநாட்டில் அபேட்சகர் யாரும் பேசவில்லை. பேசவேண்டுமென்று அழைத்தார்கள் சில தலைவர்கள். நான் பேசுவது முறையல்ல, பேசமாட்டேன் என்று அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். ஏதோ புகார் வந்திருக்கலாம், ஏதோ காரணத்திற்காக வந்திருக்கலாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தேர்தல் நல்லமுறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான். யாரோ ஒருவருக்கு உதவி புரியும் வகையில் நடத்தக்கூடாது என்பதுதான் எண்ணம். ஆகவே இத்தகைய புகார்களுக்கு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இடமேயில்லை என்று கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது, எங்கள் பக்கத்திலுள்ள மாதா கவுடர் அவர்களுக்குக்கூட மும்மொழிக் கொள்கை பற்றி சந்தேகம் வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். எதிர்தரப்பிலிருந்து இங்குதான் மூன்று மொழிகள் படிக்கவேண்டியிருக்கிறது, அங்கெல்லாம் இரண்டு மொழிகள் படித்தால் போதும் என்று உண்மைக்குப் புறம்பாக மாணவர்களிடம் சொல்கிறார்கள்; ஒரிலா, வங்காளம், குஜராத் ஆகிய இடங்களிலும் மூன்று மொழிகள்தான் படிக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : வள்ளுவர் விழாவிற்கு நாள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் வைகாசி மாதம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் அப்போது பெரும்பாலும் பள்ளிகள் எல்லாம் மூடப்பட்டு மாணவர்கள் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்றிருப்பார்கள். வைகாசி அனுஷம் என்று சொல்வதுபோல் மாசி உத்தரமும் வள்ளுவர் நாள்தான். ஆகவே அப்போது வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யோசிக்கலாம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964), be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

[30th March 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964) be passed. ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS PREVENTION OF BEGGING (AMENDMENT)
BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 4 OF 1964).

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir,
I move—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for the setting up of a Joint Select Committee of both Houses, consisting of . . . Members (. . . Members of the Legislative Assembly and . . . Members of the Legislative Council) to consider the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee. (The number and names of the Members to be given later). ”

There are two enactments which deal with the beggar problem in this State. They are the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888) and the Madras Prevention of Begging Act, 1945 (Madras Act XII of 1945). Sections 71-A to 71-L of the former Act provide for the prevention of begging in the City of Madras and the latter in the other parts of the State. While answering supplementaries to a Legislative Assembly question on the beggar problem, my predecessor had given an assurance that the existing enactments would be suitably modified for the purpose of putting down the beggar nuisance effectively.

The question of adopting the Bombay Beggars Act, 1945 (Bombay Act XXIII of 1945) which contemplates effective methods for eradicating the beggar nuisance has been examined in consultation with the Inspector-General of Police and the more important provisions contained in the Bombay Act have been adopted in the present Bill with such modifications as are necessary. The important changes proposed to be made in the two enactments referred to above by means of the Bill are the repealing of sections 71-A to 71-L of the Madras City Police Act, 1888, and making the provisions of the Madras Prevention of Begging Act, 1945, applicable to the whole of this State including the City of Madras.

The policy of this Government is to entrust the management of Beggar Homes to the Municipal authorities and to sanction a part of the maintenance grant in respect of inmates committed to these institutions. In the Bombay Act, there is provision for recovering from the local bodies concerned the maintenance charges of the institutions concerned. It is proposed to continue the present policy of this Government to entrust the management of the institutions to the local bodies concerned and to sanction a portion of the expenditure incurred by them with reference to the number of inmates in the Homes.

30th March 1964] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

The salient features of the present Bill are as follows :—

Under the Bombay Act, begging is a cognizable offence. It is proposed to make begging a cognizable offence in this State also since on the spot arrests will have a deterrent effect and such arrests will prevent people from resorting to begging. Any Police Officer (including a police constable) may arrest without any warrant any person who is found begging in a public place. But, where a beggar enters a private premises, arrest could be effected only upon a complaint of the occupier of the premises. In respect of beggars under the age of eighteen, the Magistrates may pass any order which a juvenile court could have passed if such persons had been produced before it under sub-section (1) of Section 12. A minimum period of one year and a maximum of three years have been prescribed for an offender who has attained the age of eighteen years and is physically capable of ordinary manual labour for detention in a special home. Enhanced punishment has been prescribed for begging after previous detention in a special home or a work house. It is possible that at times dependants of even well-to-do persons resort to begging. In case such dependants are convicted and sent to a special home or a work house, it is desirable that their maintenance charges should be recovered from those well-to-do persons. Provision in this regard has been made in the Bill as in the Bombay Act. With a view to safeguard that consequent on the detention of the beggars, persons wholly dependant on them may not be thrown in the street, adequate provision has been made to detain the dependants also in a work house or a special home for a like period. Provision has also been made for the further detention indefinitely in a special home of beggars who are blind, cripples or otherwise physically incapable of doing any work, after the expiry of the period of detention period ordered by the Magistrate. Penalty has also been prescribed for punishing persons who employ or cause any person to solicit or receive alms. Transfer of beggars from one work house or special home to another work house or special home has been provided for. But it is proposed to restrict the application of this provision to work houses or special homes managed by the Government. The State Government have been empowered to order the unconditional release of beggars on the recommendation of the Commissioner of Police or the Superintendent of Police as the case may be. The Magistrates and the Juvenile Courts have been empowered to order the detention of a contagious leper or of a lunatic beggar, in a leper asylum or in a lunatic asylum, as the case may be.

1-30
p.m.

I request the House to accept the motion.

MR. DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for the setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of . . . Members (. . . Members of the Legislative Assembly and . . . Members of the Legislative Council) to consider the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A.

[Mr. Deputy Speaker] [30th March 1964
Bill No. 4 of 1964) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee (the number and names of the Members to be given later ”.

Discussion on this motion will continue tomorrow.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IX. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

136. Notification issued with G.O. Ms. No. 29, Rural Development and Local Administration, dated 4th January 1964, delegating the functions of the State Government to Municipal Commissioners, etc., in respect of requisitioning of premises, vehicles, vessels or animals for election purposes. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

137. Notification issued with G.O. Ms. No. 361, Rural Development and Local Administration, dated 14th February 1964, regarding the constitution of Koilpatti Municipality with effect on and from 1st April 1964. [Laid on the table of the House under section 34 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

138. Notification issued with G.O. Ms. No. 395, Rural Development and Local Administration, dated 20th February 1964, regarding the constitution of Paramakudi Municipality in Ramanathapuram district with effect on and from 1st April 1964. [Laid on the table of the House under section 408 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

139. Notification issued with G.O. Ms. No. 421, Rural Development and Local Administration, dated 25th February 1964, regarding the constitution of Tambaram Municipality comprising the local within the jurisdiction of the Tambaram Town Panchayat in Chingleput district with effect on and from 1st April 1964. [Laid on the table of the House under section 408 (d) of the Madras District Municipalities Act 1920 (Madras Act V of 1920).]

140. Notification issued with G.O. Ms. No. 3856, Home, dated 10th December 1963, regarding collection of quarterly tax at reduced rate in respect of stage carriages introduced on village roads in rural areas for another year from 15th November 1963. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]